

# SA FONT



Son Servera  
Any VIII - N° 77

Setembre-Octubre 1992  
Donatiu: 150 Ptes.



## CALA BONA... O CALA CIMENT??



## ...SÀINZ CONTRAATACA!!



**Revista d'Informació  
General**

**Adreça:**

P. Antoni Servera, 38 A

**Telèfon:**

56 73 13

**Dipòsit Legal:**

PM/1985

**Edita:**

Col·lectiu S'Albelló

**Imprimeix:**

Informacions Llevant, S.A.

**Director:**

Santiago Sevillano

**Consell de Redacció:**

Col·lectiu s'Albelló

**Comptabilitat:**

Joan Massanet

**Col·laboradors:**

Sebastià Vives «Perleta»

Mateu Servera

F. Torvisco

J. Ballester

J. Servera, Pvre.

Joan Massanet

Joan Marí

Bartomeu Caldentey

Juan Marí

Bartomeu Caldentey

F. González

Foto Fernando

Robí de B.

Gonçal López Nadal

J. Rojo

Salvador Servera

i altres

Els articles apareguts en aquesta revista, expressen únicament l'opinió dels seus autors. Sa Font únicament es fa responsable dels articles Editorials que expressen l'opinió del Col·lectiu S'Albelló

# Todos contra el Puerto Deportivo

Nuevamente reanudo mi contacto con vosotros, queridos lectores, toda vez que las vacaciones veraniegas ya tocaron su fin.

Un sinfín de asuntos se prestan a ser analizados y comentados, pero sin duda es el del Puerto Deportivo el que más atracción tiene para un servidor. No fue poca la lucha que desarrollamos en su momento, hace un año más o menos, en favor de la no construcción de un monstruo-macro-Puerto-Deportivo en Cala Bona. Hoy, como si el tiempo no hubiera pasado, nos vemos nuevamente involucrados en el asunto por la cabezonería de un conseller autonómico que hoy menos que nunca sabe captar las necesidades de su pueblo, sus preferencias y sobre todo que pasa de la opinión pública presentando nuevamente una ley de Puertos Deportivos acorde con sus propias ideas y para nada acorde con la realidad mallorquina, tan cruda y desesperanzada en materia económica. Ante ésta realidad nuestra clase empresarial parece que ni se inmuta. NO entiendo la pasividad de éstos empresarios que en caso de construir los amarres que se pretenden en nuestra zona verán ciertamente peligrar sus industrias hoteleras, ya que la construcción del susodicho puerto llevará consigo, no lo duden, un crecimiento de plazas hoteleras, aunque se niegue rotundamente por parte de los responsables urbanísticos de turno, y lo que es más peligroso, un deterioro considerable sino irreversible de las playas de la Bahía en la que se sostiene toda nuestra industria.

Es una realidad patente y latente la inmensa oposición por parte de muchos sectores serverines a la obra portuaria en cuestión pero aún no basta. Es nuestra obligación, como serverines que somos, luchar por el bien de nuestro pueblo, por el futuro de nuestros hijos y, oponerse a la

construcción del macro-puerto es, no lo duden, luchar en grado sumo por el bienestar de todos.

Es hora de echarnos a la calle, los «lobos» están al acecho, recuerden la campaña de recogida de firmas de los partidarios de la destrucción de nuestra Bahía en favor del Puerto Deportivo. ¿qué intereses mueven en realidad a estos señores?.

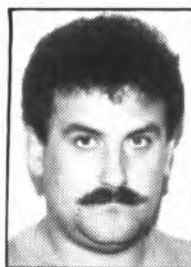
¿Qué tienen que ganar con la construcción del Puerto Deportivo?

¿A quién favorecen con tal defensa de la obra?

Llegó la hora de movilizar a todos los que, aún estando en desacuerdo con el proyecto, no se han pronunciado por miedo, por comodidad, o por indiferencia. Todos somos necesarios. Hay que demostrar nuestro sentimiento de pueblo y echarnos a la calle en defensa de nuestra costa, tan maravillosa, y que ahora intentan destruir cuatro fanáticos con aires de grandeza política. Pensemos sólo un momento en lo que le dejaremos a nuestros hijos yendo por el camino que nos quiere trazar el amigo Sr. Sainz.

Sr. Sainz, hombre de Dios, recapacite de una vez y retire su Ley de Puertos. Sea Ud. un buen político para su pueblo, pero no se ensañe con él como cualquier verdugo haría.

**TODOS CONTRA EL PUERTO DEPORTIVO!!!**



**S. Sevillano**



# Cala Bona o Cala Ciment: «Sàinz contraataca»

Ja hi tornam a ser. Ha tornat sortir a la llum el nou (i no tan nou) Pla Director de Ports Esportius sense cap tipus de modificació respecte del presentat fa dos anys. «CALA BONA O CALA CIMENT» continua essent un lema perfectament actual, només hi podem afegir: «SÀINZ CONTRAATACA».

A la campanya de l'estiu de l'any 1990 en contra del port esportiu de Cala Bona es recolliren a prop de 3000 signatures, quedant ben demostrat que a la Badia de Cala Millor no es volia cap construcció que se semblàs a un port esportiu. El conseller Sàinz optà, aleshores, i vista la proximitat d'eleccions, per a la retirada de l'anterior Pla Director de Ports Esportius. Ara el dit senyor ha demostrat tenir sordera crònica ja que tornà a presentar un Pla que desprotegeix



igualment Cala Bona, Es Port Roig, Es Port Nou i del tram de costa que va des d'Es Ribell fins a Sa Cova Baixa, amb la possibilitat adient per a construir-hi un port esportiu.

A l'actual proposta del Pla Director de Ports Esportius, no hi ha, pràcticament, graus que assegurin la protecció total de les dites construccions, emperò l'estudi realitzat a la Universitat de les Illes Balears segueix demostrant que un port esportiu és incompatible amb la vida ecològica de la Badia i amb el sosteniment de la platja de Cala Millor.

La campanya per a la protecció de la Badia continua, aleshores vigent, i, hi continuarà mentre el conseller Sàinz i els seus recolzaments, persisteixin amb la presentació de plans tan especulatius com el de ports esportius com els presentats fins a la data.

**NO AL PORT ESPORTIU  
DE CALA BONA**

G.O.B.



**jardineria grèvol**  
garden center



C/. General Franco, 29  
07 550 - Son Servera (Mallorca)

Teléfono: 56 74 54 - 56 74 86  
Fax 56 81 31

# Ja hi tornam a ser amb el port esportiu de Cala Bona?

Fa uns dos anys es va presentar un Pla Director de Ports Esportius i Instal·lacions Nàutiques i tot seguit un projecte absolutament desmesurat de port esportiu al bell mig de la Badia de Llevant. Els criteris pels que es regia el Pla Director no eren massa clars i la seva aplicació concreta a molts de punts era més que discutible, per dir-ho d'una manera suau. El port esportiu projectat a Cala Bona, sense cap estudi previ d'impacte, juntament amb una projectada serie de platges artificials, era un perill evident per la gran platja de Cala Millor. Els Plans d'Embelliment, en cas d'haver-se fet sense modificacions, haguessin deixat una costa totalment artificialitzada i vulgar.

Davant aquests aconteixements es constituï l'Associació «amics de Cala Bona», que en poc temps conseguí juntar un grup important de persones de les més variades procedències socials, disposades a fer feina. En primer lloc, a estudiar en profunditat els Projectes i preveure les seves possibles conseqüències positives i negatives. En segon lloc, i a la vista de la importància dels efectes negatius i irreversibles sobre el medi ambient, a informar a tothom d'aquests perills. La campanya d'informació va tenir tan d'èxit, que ben prest es veren els fruits. De cada dia anava cresquant el nombre de persones que es feien «amics de Cala Bona», de persones que canviaven de parer —de savis és rectificar— i s'incorporaven a la defensa del nostre litoral. Fins i tot el consistori Serverí d'aquella època va canviar d'idea i va passar de recolzar el projecte a oposar-s'hi. Lo mateix va passar a quasi tots els Municipis costaners, de manera que a la fi, davant el rebuig generalitzat, el Projecte inicial va ser retirat.

Ara, dos anys després, ¡tornemí tornei! es presenta altra volta un Pla Director de Ports Esportius pràcticament igual al de fa dos anys. Això fa



que nos trobem altra vegada en la necessitat de sortir en defensa dels nostres valors naturals, del nostre patrimoni serverí, i que tinguem que explicar altra vegada les nostres idèes, tantes vegades intencionadament deformades per tal de desvirtuar-les.

I lo primer que volem afirmar és que els Amics de Cala Bona ni som inmovilistes oposant-mos a tot tipus de progrés, ni tenim cap interès en que els propietaris de barques no tinguin lloc on amarrar-les, sinó ben al contrari, volem una Badia de Llevant que, conservant els seus valors naturals i la seva extraordinària bellesa, augmenti la seva aptitud per un turisme de qualitat i, d'aquesta manera pugui satisfer a les necessitats econòmiques i socials dels seus habitants. La gran diferència entre el nostre punt de vista i el dels altres és que no volem hipotecar el futur, que volem benestar per tots i no riquesa

tan sols per uns pocs privilegiats, que volem pa per nosaltres i pa pels nostres fills, en lloc de llagosta per nosaltres i fam pels nostres fills. Dit amb paraules més tècniques, volem arribar a un «desenvolupament sostenible», que només es pot aconseguir quan es fan les coses amb seny, quan es fan estudis previs amb garantia, quan es respecten els valors naturals i culturals i quan s'escolten l'opinió i les raons dels habitants de la zona, que són els que, a la llarga, patiran els efectes de les gestions destructives.

La Badia de Llevant és, sense dubte, un àrea singular, amb caràcter. Quines raons es poden aportar com a justificació per no donar la categoria de màxima protecció a una badia amb algunes de les urbanitzacions més respectuoses amb el medi ambient de tota Mallorca, com són la Costa des Pins i el Port Vert, per no parlar d'una meravella com el Port Nou, que és lo únic que queda en tota la badia —vetadera rel·líquia— de les antigues cases serverines d'anar a passar l'estiu a la vorera de mar?

Els «amics de Cala Bona» sabem que amb una remodelació una petita ampliació del Port de Cala Bona n'hi ha més que suficient per satisfer les necessitats d'amarraments de la badia i defensarem la màxima protecció pel nostre litoral, lluitant contra uns projectes desmesurats que posen en perill, entre altres coses, la supervivència de la gran platja de Cala Millor.

Amb el present escrit volem demanar a tots els habitants de la Badia de Llevant i a totes les persones que l'estimen, que es facin «Amics de Cala Bona». Aquesta és una associació lliure i democràtica, on tothom hi cap, amb la única condició d'estimar la nostra badia i el petit port de Cala Bona.

Amics de Cala Bona



# De nuevo la amenaza del Puerto de Cala Bona

Como ya se ha venido informando el Plan Director de Puertos Deportivos, presentado hace dos años y retirado por el propio Govern debido a las numerosas alegaciones y a la oposición popular, ha vuelto a ser presentado.

Quisiera plantear aquí los problemas que presenta la evaluación que ha recibido nuestra costa en este Plan Director y unirme a tantas voces que, desde muchos medios de comunicación, ponen de relieve el gran impacto que las obras del litoral producen en una extensa área de la costa, sobre todo en las playas.

Las playas son una zona en continuo movimiento en las que hay un equilibrio entre la arena que se lleva el mar por erosión, sobre todo por el efecto de las olas, y la que el mar trae por medio de las corrientes costeras y queda depositada allí. El actual deterioro por erosión de muchas playas de este país se debe a obras irresponsables hechas en la costa, entre ellas gran cantidad de puertos deportivos. Estas obras interfieren con las corrientes costeras que son como hemos visto, las que traen la arena para contrarrestar la que retiran las olas, las hacen estar siempre provistas de arena de un modo natural. Si el perfil de la costa se cambia la corriente costera es desviada y la arena que ésta lleva en suspensión se irá a depositar en otro sitio y no en la playa donde antes lo hacía. Poco a poco la playa, que sigue perdiendo arena por la acción del oleaje, pero que ya no recibe porque se ha cortado la llegada de la corriente costera que se la traía, se va quedando sin arena, más estrecha y con las rocas aflorantes. Todo esto da como resultado un deterioro de la playa, que le hace menos apetecible para el baño y el esparcimiento.

En el caso de la Bahía de Son Servera cualquier estructura que altere el perfil de la costa en Cala Bona repercutirá en Cala Millor en el sentido que antes se ha explicado. Es decir, la playa se irá quedando cada vez con menos arena. La arena que



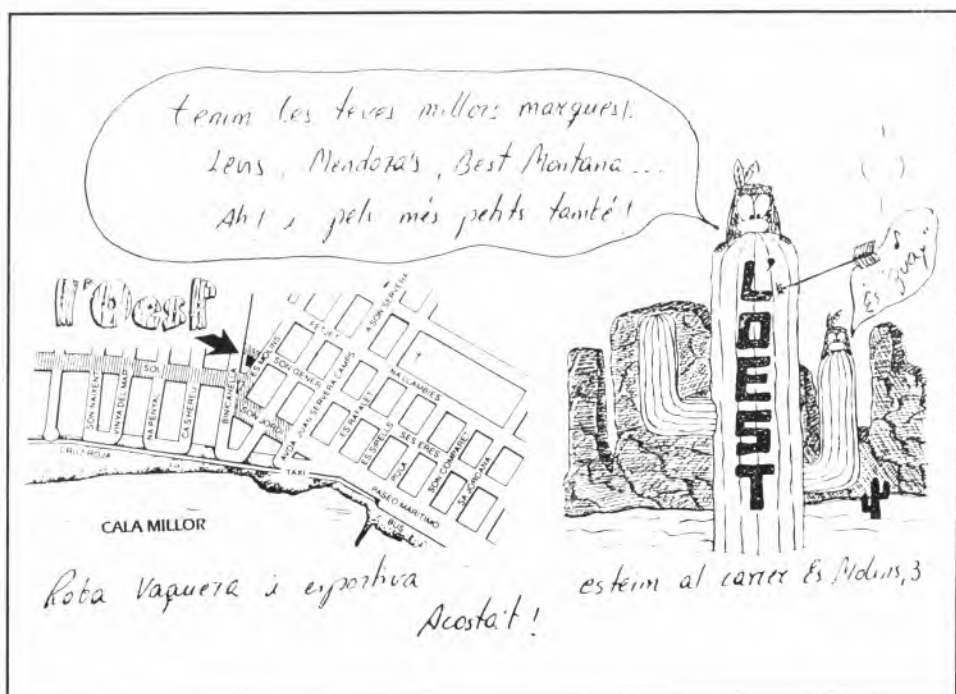
antes se depositaba en la playa ahora lo hará en otro sitio, probablemente en el centro de la bahía sobre las praderas de alga que hoy existen. Por una serie de transformaciones que sufre el fondo éste quedará más suelto y el agua de la bahía perderá la transparencia que le caracteriza y que actualmente atrae a miles de personas cada año.

El hecho de que al variar el perfil de la costa se interfiere en las corrientes costeras y se afecta a una extensa área es conocido y por desgracia, sin salir de Mallorca, se encuentran tristes ejemplos de colmatación de puertos y de deterioro de playas. La bahía de Pollença puede ser un ejemplo. Debido a su estado, se le ha

retirada la bandera azul de la Comunidad Europea a su playa.

Creo que es importante que los ciudadanos, que estamos en contacto directo con nuestro entorno y que en una gran proporción vivimos de su explotación por el turismo, tomemos conciencia de los problemas y conozcamos bien las consecuencias positivas o negativas que cualquier alteración pueda suponer. Es preciso que seamos ciudadanos conscientes y preocupados por el uso que se hace del dinero público, es decir de los impuestos que todos los años, a veces con gran dificultad, entregamos en manos de nuestros gobernantes para que sean administrados.

Amics de Cala Bona



# El contraatac



El Sr. Sàinz ha recapacitat. Mesos després de retirar l'avantprojecte de llei sobre ports esportius, ha recapacitat. I aquesta és la seva conclusió: «No volies brou, idò tassa i mitja». A una llei feta amb els peus, n'ha succeït una altra feta amb els dits dels peus; i es que el Sr. Sàinz té vertader delit per espanyar Mallorca. Potser li enlluerna una possibilitat, que els llibres d'història ens xerrin d'una Ma-

llorca a. Sàinz i d'una Mallorca d. Sàinz.

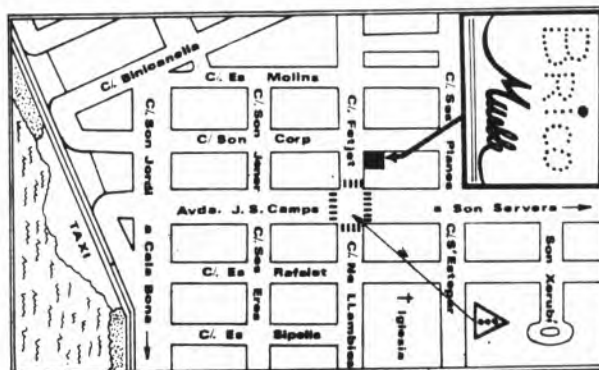
Insensible a la recollida de milers de signatures en contra dels seus projectes, als centenars d'al.legacions, a les declaracions dels Ajuntaments afectats, o a les indicacions del Tribunal Constitucional recomanant consens entre la Demarcación de Costas, el Govern Autòn-

mic i l'Ajuntament corresponent, tira endavant els seus projectes. Repeteixo, a tot això no n'es sensible. I supòs que ho califica de literatura. Ara bé, els déficits autonòmics, com els déficits de l'Estat, són un altre tipus de literatura pressupuestària que el cap i a la fi pagarà cada un dels ciutadans.

G.O.B

## BRICO - MUEBLES CALA MILLOR

C/. Fetjet, esquina calle Son Corp  
Tel. 58 68 88 - CALA MILLOR (Mallorca)





ALTA TECNOLOGIA PARA LA MEJOR IMAGEN

87.500

83.000

105.900'-  
4.343'-AL MES

#### TVC SHARP 25" MD 6301

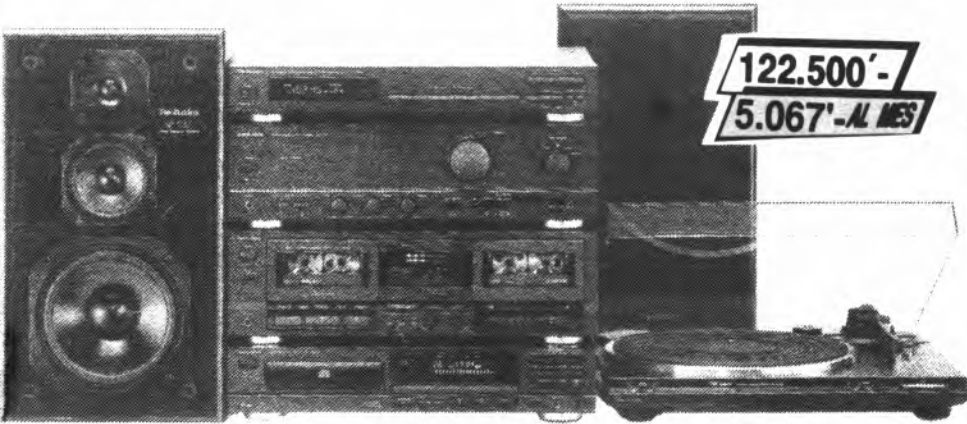
Tecnología digital. Mando a distancia. Pantalla cuadrada y plana. 40 programas, reflejados en pantalla. Sintonización electrónica. TELETXT. Toma auriculares. EUROCONECTOR 21 PIN AV. Dimensiones 657x624x482 mm.

#### TVC FISHER 25" FTM-650 TXT

TELETXT. Información gráfica en pantalla. Mando a distancia incluyendo controles de video. Conector auriculares. EUROCONECTOR. 50 programas. 2 altavoces. Potencia 8 W RMS.

#### T.V.C. TELEFUNKEN 25" MP 251 FT

Estética monitor. Tubo BLACK SUPERPLANAR Black Mat. Antirreflejos. Telemando por infrarrojos. 40 Memorias de programa y AV. Timer temporizador de apagado automático. Sonido 10 musicales. TELETXT. Dimensiones: 58x51x44 cm.



122.500'-  
5.067'-AL MES

#### Equipo TECHNICS SISTEMA S-612 CD

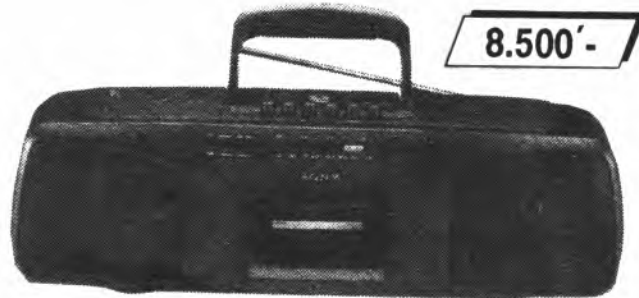
Compuesto por Comptac Disc SL-PG 100, amplificador Sv-610, doble platina RS-TR 212, sintonizador ST-610 y cajas acústicas SB-CS 60. Giradiscos opcional.



Consola Super NINTENDO

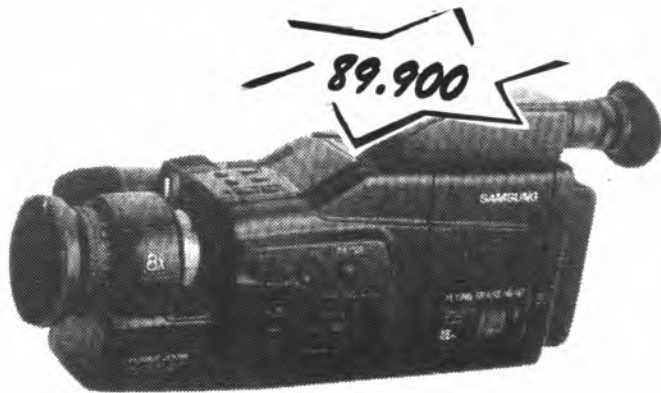
29.900'-

8.500'-



#### Radio Cassette SONY CFS-204

2 Banas (AM/FM). Control de tono. Micrófono incorporado. Toma auriculares. Potencia 20 W. P.M.P.O.



89.900

**S. QUEVEDO S.A.**

Calvo Sotelo, 34  
SON SERVERA  
Tel. 56 71 66

Tiendas de electrodomésticos

**expert**



Ventajas en cadena

# Pensaments inconfesables

## De Don Gabriel Pons... Es Metge Serra

...Aquesta nova targeteta pels regidors es collonuda. L'última que amb ella no es pugui anar a n'es MOLI a berenar de franc i a s'Estaty a repostar de DUCADOS. Ja que feim feina pel poble per no res qualque cosa hem de tenir a canvi.

-El que mai diria que ha pensat...  
-El que ningú mai es pensaria que ha dit...

... No estic en contra de la normalització. Els meus pensaments són en mallorquí, però per segons què el més adequat és L'ESPANYOL. Es mallorquí per xerrar i per contar RONDAIES.

-Aquests «Amics de Cala Bona» no aguanten gens, no tenen fusta de polítics. Ja n'em retut un. QUIN SERÀ EL PRÒXIM?...

-Ara que sa gent ha perdut sa por als Cotesos pot esser sa nostra. A ses pròximes eleccions millorarem els resultats. I jo de BATLE...

-Donaria sa mitat del pel que em queda per esser BATLE, Batle per quatre anys i no per quatre dies quan n'Eduard se'n va de passeig



-Enyor ses visites als meus malalts. I ells segur que també m'enyoren. El que no enyor és haver de firmar receptes. En vaig quedar ben assaciat.

\*\*\* Es Peperos no em volguerem de President.  
Ara m'enyoren...  
I el que m'enyoraran

-Normalitzar, Normalitzar... Catalanitzar-nos és el que volen. Som mallorquins i volem xerrar i escriure sa nostra llengo i no sa d'altra gent i menos si aqueixa gent són els CATALANS... SEPARATISTES ASQUEROSOS!!!

\*\*\* Tots els d'UIM sabíem bé d'on UIEM.  
I sabem cap on ANIREM.  
Cap on el poble vulgui.

Per... Es cunyat de Na Tunina,  
i és germà de Na Francinaina...

... Els d'UIM som un partit INDEPENDENT... I NACIONALISTA... Avui en dia ser Nacionalistes dona categoria

\*\*\* Si la salut em respecta qualque dia seré BATLE.  
N'Eduard no ho fa gaire malament, però jo som més plantós i «menos» radical.



## Resacas de un verano histórico

El Sr. Solchaga en vez de vacaciones parece que se dedica en pleno verano a imaginar la forma de poder perjudicar a los trabajadores asalariados, y nos vuelve con lo del cinturón, no se ha enterado que ya no tenemos más ojales para apretar y que podemos no aguantar la presión y en un momento olvidarnos de todo y comportarnos como no quisieramos, pero es que nos están obligando a hacer cosas que si hubiera un mínimo de justicia social nos parecería una aberración, si el señor Solchaga se dedicara a cobrar los miles de millones que la gran Patronal debe a Hacienda no tendríamos que padecer las consecuencias de la mala gestión de nuestro gobierno, los de siempre, o sea los asalariados.

Lo de Maastrich es cosa de tomárselo en serio y analizarlo con un poco de rigurosidad, a pesar de lo poco que nos han informado el Gobierno. Si lo miramos bien (que es

como mejor se ve) desde Bruselas, nos están haciendo entre otras cosas la reconversión industrial (minas, siderurgia, etc.) y la reforma agraria (viñedos descepadados, leche Asturiana, Cantabra y Gallega que nos sobran, y así un largo etc.) además de un sinfín de concesiones que se dieron a cambio de que Don Felipe fuera un día Presidente del Parlamento Europeo. Yo deseo una Europa unida política y económicamente, pero no está bien que unos estén más unidos que otros.

Lo de Yugoslavia es de otra galaxia, llevan matandose entre ellos un montón de tiempo y nadie, y digo nadie, hace nada positivo para evitarlo, ¿será porque es un país pobre por naturaleza? Si no no me explico lo de Kuwait e Irak, ya que en este caso están dispuestos a intervenir militarmente en cuanto el estornudo de Sadam Hussein llegue fuera de las fronteras de Irak, y es que el pe-

troleo es un buen pastel para Occidente, damos pena, por no hacer nada por evitar las muertes de personas en Yugoslavia, y no darnos cuenta de lo que el «gendarme» hace cuando le interesa y denunciarlo entre la opinión pública, primero en nuestro país, y después a nivel mundial.

Cuando dirigentes del P.S.O.E. dijeron aquello de «Estamos aquí porque nos da la gana» en Sevilla, se dijo que eran los artífices del éxito de la «Expo 92», la pregunta que nos hacemos ahora que se ha visto el fracaso económico de la Expo si los que tanto se pavonearon se hacen responsables del estrepitoso descalabro que supondrá para la economía española la mala gestión de los responsables. Lo malo es que el españolito de a pie siempre es el pagano. De lástima!!

Rojo

### GELATERIA - CAFETERIA

# OSIRIS

## SOM ESPECIALISTES AMB TOT, PERO EN GELAT, ELS MILLORS!!

Paseo Juan Llinás, 4  
CALA MILLOR - Tel. 58 59 69

# La meva amiga Francesca

Hi ha moltes classes d'amics: amics de quan anàvem a escola, amics de quan ferem el servici militar, amics de tota la vida, fins i tot amics de barret.

Aquest cas no es tracta d'un amic, si no d'una amiga, la meva amiga Francesca.

En un retrat d'escola, ja envellit de tant de rossegar per dins unes calaixeres, està la meva amiga asseguda a un tibulet baix al costat de la mestra, i a l'altre costat, un altre amb cara d'assustat, que bé podria esser jo mateix, més amunt, escalonats tot el complet de l'alumnat. Tota una fotografia de rigor. Tot això com pròleg de la nostra amistat.

Els primers anys de la infantesa, en un poble petit, sols de dos o tres carrers, una petita plaça, davant una, no tan petita Església, una escola, un fuster, una botiga que venien de tot, un ferrer i un estany, no es necessitava res més. L'estany podria esser la casa dels padrins de na Francesca, i la casa del ferrer la més aprop de l'estany, i molt bé i podria viure jo.

Erem de la mateixa edat, i aquí, va esser la causa, que quan ella de nina s'anava transformant en dona, jo quedàs un poc atrassat, i ella em miràs amb un poc de inferioritat, i jo un poc marginat.

I vengué el dia que la seva família es traslladà a viure a un altre poble, més ben dit a una ciutat. La meva, tal vegada per no esser menys, fer lo

mateix, però, per desgràcia el meu poble encara no ha arribat a ciutat,

continuant ella per aquest motiu, amb un grau més per damunt jo.

Malgrat mai s'ha oblidat del seu amic, sols té una cosa que no m'agrada. Després d'un llarg temps de no veure-mos, en topar-nos, i quasi en el mateix temps de les dues besades, riu a boca plena, i te fa recordar els anys que tens, el conort es que són els mateixos, que té ella.

La darrera vegada en un entorn, un poc trist, asseguts, els dos en un banc de marès, envellit pel temps, aprop soques de xiprers, arromengades i grivellades com ossos corruptes, volguent sortir de les tombes, pujant els seus esperits per dalt de les branques, per estar més aprop del cel.

Per acabar en la nostàlgia. Un equip de futbol a nivell nacional, la causa que un jovenet, abrigat amb gabardina i una bufanda pel coll, davallant del tren, dins un núvol de vapor de la locomotora, l'espera la seva amiga Francesca, una ciutat industrialitzada, aquell dia respirava a festa, carrers i bar abarrotats. Era un dia assenyalat, na Francesca s'esforçava perquè mo passàs lo millor possible. Al vespre, una gran pel·lícula, record («Goyescas»).

Adormissat dins la butaca. Reia a boca plena na Francesca, al mateix riure, que després de dues besades te recorda els anys que tens, que són els mateixos que ella té.

PESA VI



*Panadería* *Pastelería* *Croissantería*  
*Paseo Marítimo, 40*

Paseo Marítimo, 40 - Tel. 81 40 61 - CALA BONA



# 1992: Barcelona se levanta paralímpica

Sin lugar a dudas Barcelona ha sido en este verano del 92 la mejor ciudad de Europa. Un vivo ejemplo para copiar, admirar y gozar. En ella se han citado los mejores atletas del mundo, las más nombradas personalidades de la vida social, política, artística y afectiva del planeta. Si la Olimpiada resultó un éxito espectacular, que ya se suponía; la Paralímpica ha roto cualquier previsión y ha sido algo más que una cita deportiva, ha significado un espaldarazo definitivo hacia la integración de las personas disminuidas en la sociedad diaria. Creo que la mentalidad social se habrá modificado a partir de estos Juegos Paralímpicos. ¡Gracias Barcelona!

Quienes hemos tenido la suerte de visitar la ciudad paralímpica con la intención de contemplar los juegos nos hemos llevado una sorpresa muy grata. Ver participar a estos atletas disminuidos en los mismos escenarios donde lo hicieron los olímpicos, sentir su esfuerzo y cómo agradecen el apoyo del público, observar sus buenas marcas..., todo ello me ayuda a comprender que no hay barreras, ni disminuciones, ni alejamiento. Son iguales y además con más corazón. Su vida emocional supera el nivel medio, seguro.

Bastantes amigos me dicen que sienten pena cuando ven a una persona sin brazos nadar, a un ciclista con una única pierna pedalear, a un jugador de voleibol arrastrar su cuerpo en la pista, a un ciego correr. Se equivocan, porque cuando esto ocurría yo sentía alegría, optimismo, incluso admiración, y como yo el resto del público que llenaba cualquier re-

cinto donde se celebraban pruebas deportivas; un público que no se cansó de aplaudir, animar y llegar a la meta hasta con el más lento de los atletas paralímpicos. Una gran nota para el comportamiento del público. Barcelona, aquí, volvió a ser la ciudad más grande.

Cuando rondaban las diez de la noche la competición deportiva llegaba a su fin; sin embargo Barcelona no dejaba de ser paralímpica. Era entonces cuando los atletas cambiaban sus prendas de juego por ropa de calle y se lanzaban en sus sillas de ruedas, a pie quien podía o de cualquier forma —incluso en monopatín—, a conocer las Ramblas, la Plaza de España, la Plaza de Cataluña, la Villa Olímpica, etc., zonas que de noche respiraban ambiente fuerte, donde se mezclaban paralímpicos, olímpicos, drogatas, camareros, universitarios, joyeros, hoteleros... de todo vale para crear un entramado cosmopolita protegido siempre por una extensa red policial. Y los paralímpicos «actuaban» como cualquiera que se paseaba. NO estaban «de más», sino entre todos. Parecía una ciudad adaptada a ellos, y lo bueno es que lo sigue siendo.

No faltaban medios de transporte: metro, taxis, autobuses, funicular, cada uno con un espacio exclusivo para discapacitados. Cabían todos, no sobraban. Llegaban a Montjuïc, Valle Hebrón, Badalona, Mollet del Vallés —zonas de competición— y desaparecían entre la masa de gente, no sobresalían, sólo cuando entraban los primeros a cualquier sitio. ¡Qué suerte! Los demás hacíamos fila du-

rante dos horas si los queríamos ver en acción. Es que el escenario paralímpico, fuera cual fuese estaba a tope de gente. Muchos se quedaron sin ver nada por no tener cabida. Incluso tuvieron que colocar una grada supletoria para dos mil personas en las Piscinas Picornell porque allí queríamos entrar.

Yo verdaderamente me lo pasé en grande observando lo que ocurría —me encanta observar—. Todo me parecía un gran sueño, un cuento en el que hubiera disfrutado de ser paralímpico. Y todavía no he dejado de soñar, pues creo y quiero que siga siendo igual. Ahora toca copiar de Barcelona y de su gente, copiar el comportamiento que hubo en Barcelona '92 y de una vez por todas adaptar nuestra mentalidad a las personas disminuidas. La misma que tenemos ahora pero con ellos dentro es suficiente.

El último párrafo me gustaría dedicarlo a la gente discapacitada que fue a ver a sus compañeros competir. Es posible que entre ellos hubiera alguien que le faltara la fuerza y el ánimo suficiente para intentar ponerse a practicar deporte. Un toque para estas personas y un aviso cordial de que ahora es el mejor momento, porque el deporte ayuda a toda la persona en cualquiera de sus aspectos y puede cambiar la vida.

¡Enhorabuena Barcelona y enhorabuena atletas paralímpicos!

La lección ha sido de aupa.

Enrique Bravo Sainz  
Profesor de Educación Física

Excavaciones y  
Transportes

José Viñas

Calle Orlandis, 9  
07550 SON SERVERA

☎ 56 70 31  
Part. 58 62 59





# Morir a l'estiu

Com sempre, t'hem dit, voluntariós Tominxos, agafar vacances presuposa gairebé abandonar els afers quotidians; no voler saber dels problemes profans que t'acudeixen un dia sí i l'altre també per a endinsar-te en activitats prou alienes a aquelles que, rutinàriament, van marcant els teus passos per aquesta vida. De facto, en marxa, cerques allunyar-te del teu present; fugeixes del teu ego amb el desig -potser només en alguns casos- de familiaritzar-te amb el teu alter-ego. I, així, pots asseverar que has gaudit de les vacances quan, conscientment, ignores tot el que ha passat al teu entorn en tu afora. Es clar, emperò, que el tren no roman aturat i, en tornar al món dels vius, ràpidament et fas (o et fan) entenedor de tot allò que no has viscut, ja de les coses bones, ja -preferentment- de les no tant.

Durant les teves cinc setmanes a l'Orient de ben poques coses te n'has enterat. Des dels bungalows del Toshali Sands, a vuit kms. de Puri, a Orissa, saberes del darrer alè del ministre (ex) Ordóñez; al Great Eastern Hotel de Calcutta llegires com l'Olimpí de Marseille es feia amb els serveis d'en Rafa Martín Vázquez (que no Luengo!); just en tornar del Rajasthan -la terra dels Reis- a la darrera plana del Herald Tribune t'informaves del nom i llinatge de qui, sembla, amenaça la vida conjugal de la nostra màxima autoritat política. Res més. Ah, amb l'excepció, inevi-

table, quan fa l'alt nombre de medalles aconseguit pels espanyols al llarg dels jocs del cinquè centenari, d'impossible silenciament àdhuc a la mateixa premsa índia. Sobre Mallorca, sortossament, res de res: un pic aquí, però, t'informares (n) de les visites a l'illa de dues personatges de relevància mundial: de la d'un plantador de cacauets que, a l'estil d'un José Luis de Carlos, comandà el món des de la Casa Blanca amb més dignitat que no pas èxit; i de la del teu admirat Mijail Sergeivítx Gorvatxev, artífex d'ineludibles canvis i, segurament, i després de Vladimir Llich, el més gran soviètic del nostre frenètic segle vint. També et digueren, i ja pel que fa l'univers servirí, de l'esbortada «moció de censura» forjada rocambolescament durant unes inefables tertúlies cassolanes i que tan d'empenyos va causar als nostres reis del mambo!... En arribar de l'índia contemples que la carretera nova s'ha fet més gran i ens apropam inexorablement a l'obriment de la capsa de Pandora de les nostres misèries polítiques: els ports esportius que tantes conseqüències a hores d'ara depara.

Tot i l'escassessa de coses vertaderament interessants, al teu viatge hom ha conegut de la dolor, pregona, motivada per un nou adéu: Joan Riutord. Asseguts al sofà de l'encara teu estudi, a la Bonanova, en Carles Manera t'anunciava la ràpida desaparició d'en Joan. Calfreds, ràbia i

pena; aflicció i nu a la gola. Rebutjares la notícia per impossible i l'assumires pel tò greu i sentit del relatant.

Et contà del vertigen i de la terrible pressió, del mal de cap i del fatídic diagnòstic. De cop i per una natural associació de causes, recordares la mort del teu oncle, també vinguda durant l'estiu, en aquell agost del 76, quan tu feies la mili, després de mig any de patiments i confusions a l'intel·ligència. Fou, segurament, aquella la primera mort que l'impactà de veres. En advertir-la els especialistes i calcular els quatre mesos de vida, a la capella de Barajas pregares un petit perllongament, petició que et fou concedida i per la qual guanyares un preciós temps que t'ajudà a ser al teu lloc. Ara, nogensmenys, el mal penetrat al cervell del teu amic t'ha agafat ben enfora.

Honestament, no puc dir que conegués ben bé en Joan Riutord. Sí, tanmateix, he de dir que el poc que he pogut saber d'ell me n'és prou per a considerar-lo com a una excel·lent, com a una inmillorable persona. Amb la consciència tranquil·la per la seguretat de sentir-se estimat, Joan caminava reposadament cap el seu estudi del casc antic de Palma quan ens trobarem al començament d'aquest juliol. Com de costum, tu frissaves, però, -també, com de costum- sacrificares la frisança per a fer un cafè, a la placeta del «Rastrillo», al costat del carrer

(Devora el Convent)



**cércol**

PAPERERIA • JUGUETERIA

Catalina Sancho Vives

C/. Orlandis, 1b

Tel. 56 73 63

07500 Son Servera

**PELUQUERIA  
TONI**

**...TU PELUQUERIA!!!**

C/ Sol

Son Servera

Tel. 56 75 88



Colom. Xarràreu llargament, amb to desmitificador; tu sobre les «penes» dels professors i investigadors universitaris; ell, del seu món professional, força susceptible a fàcils autoflagelacions per mor de l'etèrea aureola de l'art. De bell nou, et sorprengué i t'agradà la seva capacitat d'autocrítica, la llucidessa i, sobretot, l'elegància en esmentar un comentari dur sense ferir directament ningú. Quedàreu per tornar-vos a reunir al seu lloc de feina, just després del teu periple i ja reinstal·lat tu al teu indret d'infància.

Joan era pintor. Un dels bons. Tot i així, no professava de pintor. M'explic. Hi ha professionals que sempre precisen dir el que fan, que el pregonen per tot arreu utilitzant qualsevol estratègia, generalment, poc relacionada estrictament amb llurs pròpies feines. El món de l'art és plethòric de professionals els quals, només donar amb ells, t'assebenten de les seves ocupacions. Els agrada l'estridència i la boutade, vestir-se i pentinar-se. Tenen, però, l'art com a una tècnica

de fer diners, de viure millor. Per aqueixos, la seva pretensió ultrapassa els seus sentiments; s'estimen més passar com a «artistes» que no pas llanament com a persones i així el manifesten persistentment. Segurament adoren Dalí, personatge de vida precisament no massa respectable, mentre rebutjen la humilitat d'altres «col·legues» que eviten la fama sinó és sencillament per sobreviure. Entre aquests darrers situés en Joan. Un pintor sobri, amb vocació sencera emperò sempre conduïda per la modesta condició de la persona. De bon segur Joan, fill del rellotger de la placa de Cort, no s'imaginava endinsat dins el dolçe far niente dels artistes triomfadors, condemnats a produir bufonades per tal d'ostentar una evolució estèril. No. Joan s'estimava més el silenci, l'anonimat, aqueixa senzillesa que deparen inquietuds no exclussivament artístiques i el compromís social amb el seu entorn. Així el recordes després d'un parell de trobades quan anares a ca seva per enllà la plaça

Fleming o quan vingué en família a Son Comparet ja fa uns quants estius.

Parlar de Joan Riutord et condueix inevitablement a pensar en Bernat, el seu germà bessó. Com, emocionat, t'ho explicava el teu relator, pare així mateix de dues bessones, ens costarà molt imaginar l'un sense l'altre. Riutord & Riutord, com t'agradava definir aquells dos pensadors que conegueres al principi dels vuitanta i que, durant temps, confongueres amb la llur total i consentida aquiescència.

Queda, si hom vol, un petit consol. El 7 de juliol de l'any 1956 moria a Berlín el poeta Gottfried Benn. Guillem Nadal, traductor al català dels seus poemes i com ell -i com en Joan- desaparegut en aquesta estació, destaca aquests versos del seu poema El que és dolent:

«El pitjor  
no morir a l'estiu  
quan tot es clar  
i la terra lleugera per a la pala»



### ElectroVolts

*Il·luminació i Material Elèctric*

- Proyectos e instalaciones eléctricas
- Electrificaciones rurales
- Antenas TV
- Música en viviendas y locales
- Alarmas



SON SERVERA

Juana Roca, 41

Tel. 56 77 67

# La juventud y la muerte

Han transcurrido ya semanas cuando la prensa isleña daba la triste noticia: en un mismo día y con la diferencia de unas horas, dos accidentes de carretera acababan con la vida de siete personas jóvenes. Hecho tan luctuoso me hizo recordar algunos accidentes graves, mortales, de gente joven, habidos en nuestro pueblo, accidentes que con regular frecuencia se repiten en cualquier peste.

No hace mucho tiempo leí en una revista de ámbito nacional que solamente en Madrid, durante los fines de semana, entre las noches del sábado a la madrugada del lunes, se producen una media semanal de siete accidentes mortales de jóvenes cuya edad oscila entre los diez y ocho y los veintidós años. Sin contar aquellos jóvenes de igual edad que restarán gravemente marcados, e incluso inútiles algunos, para toda su vida. ¡Unos 350 jóvenes, chicos y chicas que todos los años, y solamente en Madrid, estrenan su juventud en el cementerio! ¿Causas? Fácil de comprender: intensa vida nocturna, alcohol, velocidad excesiva, imprudencias que la tribu celebra como triunfos, prurito de causar admiración en el manejo del motor...

Nadie ignora —y menos que nadie los padres— que la mayoría de gente joven —y no tan joven— su vida como la de los murciélagos, se desenvuelve en la nocturnidad. A eso de la media noche, sobre todo de los sábados y domingos, va animándose la fiesta en pubs, discotecas y similares. Estruendo de unos ruidos que nos empeñamos en llamar música, alcohol frecuentemente del barato, saltitos en la pista, gritos, ahora contorsiones, más alcohol, cambios de pareja, más alcohol, huída en estruendosas motos a otro sitio de diversión, otra vez alcohol y si se tercia algún porro, quizás droga fuerte, más carreras alocadas y al fin con el cuerpo extenuado, falto de reflejos o por simple imprudencia, el choque fatal... ¡Una media de siete muertos por semana de gente joven, y sólo en



Madrid!

Hace años me decía un padre angustiado: «Me he resistido hasta el límite a comprarle una moto a mi hijo, le he dado serios consejos, su madre no se cansa de suplicarle prudencia... Sé que un día cualquiera, a cualquier hora, me darán la fatal noticia. Para entonces ya estoy preparado ¡quiera Dios que la muerte le alcance en el mejor momento!

La juventud de hoy está contra el ejército, contra las guerras, contra el servicio militar, contra la pena capital... Y no obstante jamás hubo una juventud que amara tanto a la muerte. Acaban muchos jóvenes de asistir al funeral de un compañero, de una amiga que cayó destrozada al volante de un coche o al mando de una moto, incluso han derramado unas lágrimas sinceras, se han puesto serios, tristes... y al día siguiente, sino a la salida del funeral, vuelven a atronar con sus motos corriendo a

una velocidad suicida. Si parece que nuestra juventud tiene prisa, mucha prisa en morir, adicta como está a la terrible droga de la velocidad.

Fascinación de la velocidad! y ahí están frías, implacables, las estadísticas, repetidas una y otra vez como llamadas de prudencia a una juventud ensordecida por el estruendo de sus máquinas poderosas.. Un promedio de siete accidentes mortales semanales entre jóvenes comprendidos entre los 18 y los 22 años y sólo en Madrid. Y el escalofriante cuarenta y dos por ciento ¡casi la mitad! de accidentes mortales en todo el ámbito nacional provocados y sufridos por gente joven cuya edad oscila entre los 18 y los 28 años.

Decididamente nuestra juventud, como los legionarios, ha elegido por novia a la muerte. Lástima ¡con lo hermosa que es la vida!

Juan Servera, Pbro.



## ...dels mallorquins. La seva història (VI)

Abans d'aquest parèntesis estiu, arribarem fins al final de l'efímera independència de l'Illa de Mallorca, amb monarques del Casal de Barcelona que des de feia unes poques generacions, també eren reis d'Aragó. No a l'inrevés com ens han volgut fer veure.

Segurament alguns dels lectors s'hauran extranyat en veure que en parlar dels reis Pere i Alfons posàs-sim entre parèntesi el número corresponent a la cronologia dels reis d'Aragó, això es degut a que mai cap d'ells es proclamà rei de Catalunya, seguien essent Comtes de Barcelona endemés de Reis d'Aragó. Sols a les històries «oficials», es trobaran sempre sols com a reis d'Aragó i endemés en moltes d'ocasions amb una càrrega molt grossa de mala intenció.

Pere III.- (1349-1387) Com vàrem veure en el darrer article, el rei Pere conquerí tot el reialme de Mallorca entre els anys 1343 i 1344, a partir d'aquest moment ens deslligà-

rem bastant de la Catalunya ultrapi-ranenca amb la qual havíem format el regne de Mallorca i a partir d'ara el regne de Mallorca resta format per sols les Illes. El rei Pere en conservà el títol de regne i l'organització pròpia. Per tant En Pere III de Catalunya que era el IV d'Aragó, és En Pere I de Mallorca.

L'astúcia del rei Pere, de deixar que Mallorca seguís essent un regne amb una autonomia gairebé igual que quan era independent, féu que molt poca gent es preocupàs de les pretensions del Casal Reial de Mallorca que inútilment reclamava la seva reinstauració des d'Itàlia.

La contínua ajuda que s'hagué de fer amb homes, doblers o vaixells al rei, per a les contínues guerres que tenia amb Castella, Gènova i Sardenya, féu que el comerç decaigués rapidament.

Com vérem en anteriors capítols els jurats i consellers del Gran i General Consell eren elegits pels que sortien i a partir d'ara per privilegi

concedit pel rei Pere seran elegits a sort.

Joan I.- (1387-1396) En heretá la corona per la mort de son pare, no esperà que acabàs l'any per a modificar l'elecció del jurats i consellers del Gran i General Consell, com que el partit que governava no li era favorable, per ordre reial foren nomenats nous jurats i nous consellers.

Naixement dels gremis.- Degut a les creixents desavinences entre cavallers i mercaders per un costat i pagesos i menestrals per l'altre, aquest darrers començaren a organitzar-se en gremis. El que avui diríem sindicats d'ofici.

Els menestrals es queixaven de la mala administració, que eren els que més impostos pagaven, però encara que tenien desavinences amb els pagesos, els grans censals que cobraven els mercaders i cavallers, els quals recaien sobre l'erari públic, féu-los oblidar les desavinences, els uní el gran odi que sentien ambdós pels mercaders i pels cavallers.

### CLINICA-DENTAL HISPANO-NORDICA

en CALA MILLOR

#### ESPECIALISTAS EN:

ORTODONCIA (Alineación de las piezas dentales)  
PERIODONCIA (Tratamiento de encías y movilidad dental)  
ODONTOPEDIATRIA (Niños)  
ENDODONCIAS (Desvitalizaciones)  
IMPLANTOLOGIA  
PROTETICA

*Miembros del Colegio de Odontólogos de  
Barcelona, Baleares y Escandinavia*

**HORARIO DE VISITA:**  
De lunes a sábado,  
de 9 a 13 y de 16 a 20 h.

C/ Primavera nº 1-1º  
(frente Hotel Verónica)  
Teléfono: 58 56 98

### PASTELERIA PANADERIA

#### SALON DE TÉ García



**LA MEJOR ATENCION AL CLIENTE**

C/. Elisa Servera, 2 - Son Servera - Tel. 56 73 55.

**ESPECIALIDAD EN BAUTIZOS,  
BODAS Y COMUNIONES**

L'any 1391, uns predicadors castellans procedents de Sevilla, arribaren a diferents ciutats catalanes convidant a la gent a saquejar les cases dels jueus i assassinar-los. No hem trobat constància de que arribassin a Mallorca però com veurem si hi arribaren les seves «cristianes» exhortacions.

Els mercaders i els cavallers devien molt als jueus, foren molt astuts, i en arribar a Mallorca les noves que hi havia hagut matances de jueus a València, (9 de juliol), acusaren a aquests d'usurers i desviaren l'atenció de pagesos i menestrals envers els jueus i saquejaren el Call, (2 d'agost), matant molts de jueus. Dins aquest mateix mes, també foren saquejats els calls de Barcelona, Girona, Lleida, Perpinyà, etc.

El fet d'arrasar el Call, enlloc de calmar la part forana, encengué encara més l'odi dels pagesos envers cavallers i mercaders, contra la ciutat, i aquell mateix any diverses vegades davant les murades hi comparegué un exèrcit de pagesos, en pla amenaçador. Arribaren a un acord amb les autoritats ciutadanes però mesos més tard el rei Joan manà al gover-

nador que no es respectassin pactes, jutjàs i castigàs severament als revoltosos, foren executats els caps de la revolta. Igualment es féu a les altres ciutats catalanes.

Després d'aquesta destrucció no es tornà refer el Call, per afegitó un segle més tard i des d'allà mateix, arribà la «Santa Inquisició», de tan trist i deplorable record.

Sols quatre anys més tard, el 1395, pel Port de Sóller vengué a Mallorca el rei Joan que fugia de la pesta que feia maig a la Península i amb una obstentació desmesurada s'instal·là al castell de Bellver, on durant quatre mesos fou una festa contínua de tota la cort.

### ULTIM REI DEL CASAL DE BARCELONA

Martí I.- (1396-1410) dit l'Humà. Succeí el seu germà Joan I per tant també era fill del rei Pere.

Durant el seu regnat el governador Hug d'Anglosola va dictar un complicat sistema d'elecció de jurats

per així evitar les contínues discòrdies, però el que es féu per que hi hagués pau, tengué els efectes contraris, essent el mòbil de més disputes.

Mallorca fou visitada per l'hereu de Martí I que també es deia Martí, i era rei de Sicília per matrimoni. Els aristòcrates mallorquins li prepararen unes grans festes, perque no tengués temps de posar remei a la mala administració que es feia de la justícia i de l'erari public, però així i tot, se'n preocupà, va destituir el governador i molts dels jurats que ho eren per amistat, rebaixà els impostos que havien estat augmentats arbitràriament, però se'n tornà fora haver aconseguit la pau.

Moria 4 anys més tard a Sicília, un any abans que son pare, deixant el Casal de Barcelona orfe d'hereu, per raons que veurem en el pròxim número amb el compromís de Casp.

Continuarà

Tomito

# Autoescola CÀNOVES

- Serietat professional
- Resultats d'aprovat  
d'exàmens dels millors  
de Mallorca

C/ Joana Roca Tel. 56 79 90  
SON SERVERA



**Elèctrica  
Son Servera S.L.**

- Instal·lacions elèctriques a tota classe d'edificis
- Electrificacions rurals.
- Instal·lacions Antenes T.V.
- Instal·lacions porters automàtics
- Instal·lacions musical
- Servei de 24 h. de reparacions
- Canvis de corrent a 220 V.
- Pressuposts sense compromís.

Tel. 81 70 46  
Fax 81 70 46 Man.  
Urgències: Tel. 56 80 03

C/ Presbítero Pentinat  
07550 SON SERVERA



# Edició estentissa d'estiu... Cànoves-Barrientos-Gerardo-Baudil-Bel Servera-G.O.B., Amics de Cala Bona-Psociolistas-Barco de Rejilla-Moció de Censura-Toni Llanut

... El darrer número de «SA FONT» va sortir a finals de Juliol. Des de llavors han passat moltes coses, algunes no gaire agradables...

El que més greu m'ha sabut ha estat la dimissió d'En Toni Cànoves, un dels millors regidors de la història de l'Ajuntament Serverí i que va llançar la tovallola, cansat de rebre crítiques, amenaces, pressions... des de molts d'indrets: Companys de Pacte, Companys de Grup, PSOE Serverí, Forasteria, GOB, Amics de Cala Bona... El més trist és que els seus companys de grup, En Joan Palerm i el Batle Eduard hagin consentit que En Toni aplegui, per molt irrevocable que fos la seva dimissió. Abans d'això havien d'haver romput es PACTE VERGONYÓS amb els EX-PEPEROS i EX-FRANQUISTA i haver passat a l'oposició. El Grup d'Amics Ecologistes, abans tres i ara sols dos, han perdut molta de la credibilitat que abans tenien. En Lliro era una persona massa vàlida que no es podia perdre pel capritx d'un parell de dotzenes d'enemics de la nostra llengua. És clar que no va dimitir sols pel problema dels programes en català. Tractar que els funcionaris complissin amb l'horari que marcava el Conveni Laboral, donar poques entrades per a les verbenes, fer pagar un poquet als de la Tercera Edat a la Comèdia d'En Xesc, el «xiringuito» d'Esquerra Republicana, la Reforma Circulatòria, ésser l'únic regidor del Pacte que complia amb el que va prometre, la poca Coordinació entre el Grup del PACTE, la poca coordinació entre els Ex-Amics de Cala Bona, el seu afany perfeccionista... tot va contribuir a accelerar una



dimissió que feia estona es veia venir, però que molts no desitjàvem. En Toni no era un polític, no tenia fusta de polític, i l'ambient que envoltava la política li va ser superior: Un món d'interessos creats, de poca productivitat, de poca professionalitat, d'envejes, de travetes... I un esportista com ell no va poder amb aquest ambient d'incompetències... Molts n'hauran estat contents de llevar d'enmig a un normalitzador convençut, però a la llarga aquesta dimissió farà molt de mal a un PACTE que està fent aigua per tots els costats...

... En José Barrientos em diu que el problema amb els programes en català no va ser l'únic motiu per demanar la dimissió d'en Cànoves. Que hi havia altres motius. Però a la premsa el que més es va resaltar va ésser el lingüístic i això li sap molt greu a EN BARRIENTOS.

... Més greu li sabrà a En José Barrientos haver demanat aquella dimissió, ja aconseguida, quan llegesqui els comentaris que li dediquen a ell i al PSOE Serverí a la revista S'ARENAL DE MALLORCA que pens reproduir al final d'aquesta secció, perquè tots vosaltres ho pogueu llegir.

... També ens digué En Barrientos a n'En Sevillano i a mi (23-7-92) que intentaria que el PSOE serverí fes un COMUNICAT OFICIAL referent a la dimissió del Regidor de Cultura i Policia. Si el partit no el volgués fer que ell mateix el faria a títol personal. No he llegit cap comunicat oficial ni particular enlloc Sr. BARRIENTOS, vostè no té paraula, si, té paraula de POLÍTIC... El millor que pot fer és DIMITIR. Com a Secretari d'Organització d'un partit que està governat a un dels pobles més importants de Mallorca no dona la talla...

... I EL SEÑOR GERARDO RUIZ?... ON S'HA AMAGAT QUE NO LI HAN SENTIT SA VEU EN TOT AQUEST ALDARULI? Ell que és el principal culpable de la dimissió d'En Cànoves i de que les coses no funcionin dins el Grup del PACTE. En teoria, ell havia d'ésser l'encarregat de les relacions entre el PSOE Serverí i els Tres Amics de Cala Bona i ha fracassat estrepitosa-

ment. Si fotre fora de les llistes psocialistes En Juaquinet i En Tolo va ser un gran encert seu, perdre a un membre del PACTE és una VERGONYA, i més si es perd al regidor que més feia ha fet durant el primer any de Govern Psocialisto. Era necessari donar la cara davant el poble i no amagar-se darrera els numerets, estudis comparatius de les puixades d'impostos,... etc... Vostè pareix que només pensa en pujar, sous dels regidors, aigua: I tot el que es posa per davant... però a canvi el poble no veu que pugi la PROFESSIONALITAT DELS NOSTRES POLÍTICS. De cada vegada esteim més convençuts de que dels 13 regidors en sobren la meitat. Els que governen necessiten assessors per que els no saben de que va la cosa. Podríem quedar-nos amb els assessors i ens estalviariem el sou de sis regidors.

... El PACTE ha tocat fons. És l'hora de prendre decisions valentes, és L'HORA DELS ADÉUS, és l'hora de trencar el PACTE i passar a l'oposició, malgrat el PSOE DE CIUTAT no vulguin perdre una altra batlia, després d'haver perduda la de Manacor i darrerament la de Felanitx...

... Amb aquest PACTE VERGONYÓS els que realment governen són ES METGE SERRA, EN BAUDIL I EN LLANUT: Sa Dreta Pura i conservadora.

... Diven que n'Eduard no amollàrà es bastó de comandament per res, mentre el deixin SEMBRAR ARBRES... o col·locar a S'Ajuntament al President dels Bonsais, que rega els arbres fets sembrar pel Batle seguint les seves instruccions amb l'aigua meravellosa i desclorada del camió de Bombers, amb l'ajud d'En Martina en algunes ocasions.

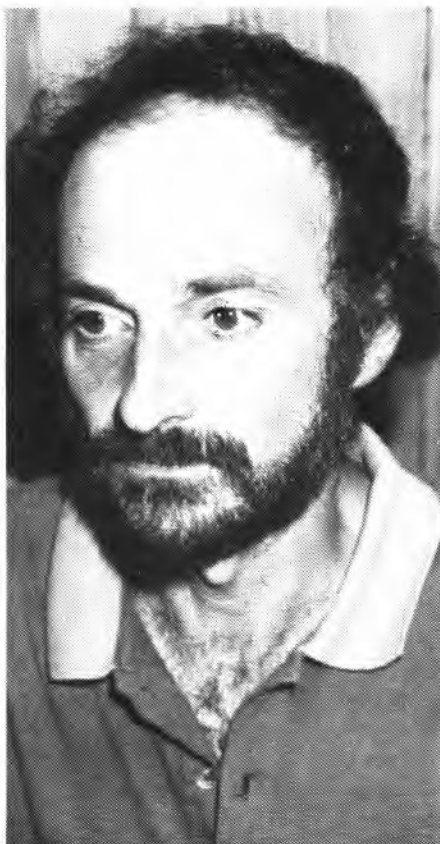
... I En Joan Palerm? ...Aquest si que s'ha situat bé. Passar a l'oposició no el motiva gaire. Fa temps ja hi va estar i no li va agradar geaire s'experiència. Ara cobra 100 billets mensuals per firmar quatre paperets i això el té enlluernat. Cases, casetes... se'n segueixen construint. Només aturen ses obres a segons quí, com sempre. Fins i tot em conten que concediren un VADO a un senyor que havia construït sa cotxeria a uns terrenys que no eren de sa seva pro-

pietat. En Joan Juanet ho sap i es fa el sord.

... Seria trist que EN JOAN JOANET FES EN MIQUEL PISTOLA BÒ... Molt trist!

I els del G.O.B. on són? ...Per què no diuen la seva?... Què o qui els té fermada la llengua?... Qui és el CAPDAVANTER O CAPDAVANTERS DEL GOB SERVERÍ?... Molts pocs ho saben. Quan En Pep Alba era el «KE-FASSO» es sentia el paper dels ecologistes sobre els temes més puntuals. En Pep es va saber col·locar i es va quedar mut. Les males llengües viperines del poble diuen que N'ALBA era el que estava rera En Cànoves, el que l'assessorava en qüestions lingüístiques i ecològiques. El promotor de la feta dels programes de les festes de Sant Joan...

... I ELS AMICS DE CALA BONA? QUI SÓN ELS SEUS CAPDAVANTERS?... Perquè no es manifesten des de fa tant de temps?... El més còmode és callar. Durant la campanya electoral els ecologistes demanaren als partits polítics les seves opinions, publicaren informes... UN ANY DESPRÉS, ON SÓN?



I els nostros regidors que volen el millor per nosaltres decidiren unir-se a la Campanya iniciada pel Ministre Solchaga al mes de Juliol i també ens han pujat el preu de l'aigua. Només en un 12%. Des de que governen els PSOCIOLISTOS ja ha pujat dues vegades s'aigua. No es raro que En Barrachina estigui tan satisfet d'ells. Entre els seus sous, s'aigua, es «vados», contribucions, Cànoncs del Govern Balear, multes des radar d'es Metge Serra, Adquisició de Sa Grua, Obres des Poliesportiu no sé on arribarem. I mentre PAGA POBLE i es que governen ESCAMPANT MURTA PER TOT ARREU I A VOLER. Si és doblers no basten Pujaran els impostos o en crearan de nous i tot arreglat. De baixar els seus sous segur que no en sentirem parlar. Si l'economia serverina està tan malament jo propés que fins que el poble tengui deutes que els nostros regidors renunciïn als seus sous, així ens demostrarien que quan varen decidir presentar-se a les eleccions no ho feren motivats per cap interès econòmic. EN DEFENSA DEL NOSTRO POBLE, com deia l'slogan dels d'UIM ja s'ha fet imprescindible que els regidors facin un esforç i renunciïn a la seva paga mensual. Si tots ells tenen una feina remunerada no necessiten per a viure els diners del seu poble.

... I el Plenari del 29-7-92 també va comptar amb la fugida de Quatre Peperos, que no estaven d'acord amb un nou Projecte del Polèmic Regidor de Turisme Sr. BAUDIL, els seus projectes sempre envoltats de polèmica...

... I molt se n'ha xerrat de sa fugida d'En Cànoves. I de la seva SUBSTITUTA?

... Poc s'en ha xerrat. Poca gent la coneix. Pareix que li agrada poc sortir pels papers. I es que En Toni hi va sortir massa. Diven que n'Antònia es de pinyó fixo, que és molt caparruda. Això és el que necessitaven els del PACTE. Esperem que temes com la NORMALITZACIÓ i EL CANVI DE NOMS DE CARRERS AMB CONNOTACIONS POLÍTiques s'agafin en seriò i en ganes de dur-ho endavant malgrat alguns del PACTE n'estiguin en con-



tra.

... I per Cala Millor també hi va haver FESTES. I un bon pregó d'En JAUME SANTANDREU. I com és lògic ja que esteim a MALLORCA, els programes estaven íntegrament en MALLORQUÍ. I no ha passat res. Molt bé pel Sr. MARTÍN SAEZ i el seu petit grup de col.laboradors.

... Em diu En Sevillano que el Sr. BAUDIL'S dels clauers, l'altre dia va amenaçar als de SA FONT en dur-mos als Tribunals si no deixàvem d'aficar-nos amb ell i amb Na Bel Servera. El Sr. Baudil està molt nerviós, ja que fa un parell de mesos que surt per sa nostra Revista i tot són crítiques negatives, i es que com a Regidor de TURISME FA PLORE-RA. Està fent bò En Pedro Servera, malgrat lo del Port Esportiu de Cala Bona sigui mal d'oblidar. Ara que En Cànoves se n'ha anat li haurien d'haver donat la Delegació de la Policia. Altra temps no ho va fer gens mala-ment.

... Referent a Na Bel Servera fa es-tona que no ens aficam amb ella. La revista que ella dirigeix no ens agra-da, per diferents motius: pertany a una empresa privada de fora poble, cerca una rendabilitat econòmica, no pot criticar directament a S'Ajunta-ment perquè ella és una funcionària, dóna una imatge distorsionada i cursi de la societat serverina, s'apro-fita sovint d'escrits ja publicats a al-tres medis de comunicació, quasi tota la revista està escrita en castellà se n'aprofita dels Actes Oficials per repartir revistes (acte de les Banderes Blaves a Cala Millor gravat per la Televisió Serverina...). Fa molta pu-blicitat encuberta, a ses fotos sempre surten es mateixos qualsevol excusa és bona per donar plaques de VIPS, VIPS, VIPS... etc... etc... etc... Si ella volgués és CALA MILLOR 7 podria canviar radicalment. Na Bel té condi-cions innates per a treure endavant una bona publicació. Però avui en dia és molt difícil compaginar LA QUALITAT AMB L'ÈXIT ECONÒMIC almenys amb una pu-blicació local. El que més ven és l'A-DULACIÓ, LA PUBLICITAT IRREAL... LA VERITAT, L'OPINIÓ IMPARCIAL NO AGRADA, NO VEN, NO FA AMICS...



... Ara que prensant-ho bé és ne-cessari que hi hagi revistes de tot tipus. No a tothom li agrada l'estil de SA FONT, per sort...

... Ni a tothom li agrada l'estil del CALA MILLOR, per sort... TOTS ES-TEIM DE SORT, TOTS TENIM ELS NOSTRES FIDELS LECTORS... HAY GENTE PÁ TÓ -com diria el meu company Toni trobat-. I malgrat als que feim una revista no ens agradi el que fa l'altre no deixam de llegir-la. Sigui per curiositat, sigui per riure una estona... No deu voler el Sr. Baudil que nosaltres siguem con En Jaume Robí, o Robí de B. o Jaume Rosselló que navega entre dues ai-gües i que quan no sap que ha de fer envia cartes als Diaris de Ciutat ala-bant a Na Bel.

... A través de diferents persones -Manolo Santiago, José Barrientos,

Santiago Sevillano i d'altres, he pogut saber que alguns dels inte-grants d'aquelles dues dotzenes d'a-filiats al PSOE SERVERÍ, que vaig criticar a l'anterior número de «SA FONT», estan preparant diferents co-municats per publicar a aquesta re-vista. També em diuen que EN GE-RARDO RUIZ vol xerrar amb En Gonçal de Son Comparet i amb mi. Tan mals de trobar som?...

... És molt curiós que els psocialis-tes no fessin cap comunicat després de la dimissió d'un regidor del sue grup i ara s'hagin decidit a atacar. TAN IMPORTANTS SOM PER ELLS ELS DE «SA FONT?»... Almanco les nostres crítiques els hauran tret el seu voluntari silenci sepulcral. Al-menys demostrin que estan vius. Al.leluia... Al.leluia...

... I com vos deia al principi d'a-questa secció vull donar-vos a conèi-xer el que es deia a la revista S'ARE-NAL DE MALLORCA n° 247 corres-ponent al 15 de Juliol de 1992, a la secció «BARCO DE REJILLA» dedi-cada a aquelles persones o institu-cions que destaquen per la seva pos-tura negativa contra la nostra llen-gua:

«BARCO DE REJILLA per als mili-tants de l'agrupació Socialista-PSOE de Son Cervera i en especial al seu líder JOSÉ BARRIENTOS. Aquesta tropa de colonitzadors serbis s'han sulfurat contra els mallorquins de l'Ajuntament perquè els programes de les festes s'han redactat enguany en català i perquè han estat contrac-tats per a les actuacions musicals Els Pets, Tomeu Penya, Tomeu Matama-las, Orquestra Plateria, Ossifar...

Aquests forasterets igualment s'han posat a mil per hora perquè han estat contractades actuacions teatrals de Xesc Forteza i el grup La Lluna i, sobretot, perquè el partit indepen-dentista ERC va instal.lar una taula el dia del concert dels PETS. S'ha posat en evidència que el Sr. Barrien-tos i companyia són una guarda de colonitzadors genocides que volen veure la llengua catalana extermina-da, Mallorca desinfectada d'aborí-gens mallorquins i convertida en la desena província d'Andalusia. Que ho són de curts aquesta geneta!



¿Quan se n'adonaran que amb la seva actitud agressiva i prepotent l'únic que aconseguiran és que tots els mallorquins en massa i fins i tot les pedres de Mallorca s'aixequin com un fibló contra Espanya?

... I per si no n'hi hagués prou a la mateixa revista al nº 248 de 1 d'Agost de 1992 a la secció de Xafarderies podem llegir el següent:

«En Miquel Jaume d'Espectacles TRUI està desolat. Se sent culpable de la defenestració del regidor Cànoves de Son Servera amb qui va programar les festes del poble. Mirau que enviar En Tomeu Penya, En Xesc Forteza, l'Orquestrina d'Algaida i altres cantants i conjunts mallorquins! On s'ha vist mai! Es diu que a les festes de l'any que ve hi aniran a cantar forasters sevillans i gitanos de Son Banya. I que ningú no protestarà. La pau social passa per aquí. Que els mallorquins ens amaguem dins ca nostra i que els forasters i xorissos omplin els nostres carrers i places!».

... SI LES DUES O SIS DOTZENES D'AFILIATS AL PSOE SERVERÍ NO FAN CAP COMUNICAT CONTRA S'ARENAL NO SERAN CONSEQUENTS AMB ELS SEUS IDEALS DE DEFENSAR EL PARTIT DELS MALINTENCIONATS COMENTARIS DE LA CANALLESCA...

... I com que s'Estiu és un temps meravellós per xerrar de CRISI, vos diré que he sentit xerrar molt de la Crisi, que envolta la Banda de Música: Com que jo no conec gaire el tema, m'estim més no xerrar-ne gaire. D'altres n'hi ha que n'estan més assabentats i podrien contar sa veritat de la situació actual de Crisi i no xafardejar tant que no du enlloc. I formar una bona Junta Directiva amb ganes de fer feina i de posar «ses peres a quarto» a qui necessita que els hi possin, que per qualche cosa cobra el que cobra...

Es conten pel poble un parell de versions d'una futura MOCIÓ DE CENSURA contra l'EX-AMIC DE CALA BONA EDUARD SERVERA.

... Primera versió... En Toni Llanut donaria el seu vot al P.P. amb la comunicació de continuar essent Tinent de Batle i continuar amb la Bri-

gada d'Obres a més d'una situació privilegiada a la candidatura dels Peperos al 95.

... Segona versió... En Toni Llanut retiraria el seu suport als Psocialistes a canvi de que els del P.P. el presentassen com a Candidat a Batle. I recuperaria sa vara, com en FALERÀ...

... Pareix esser que aquesta possibilitat és sa que menys agrada En Toni. Ell prefereix cobrar i no tenir responsabilitats.

... Tercera versió... En Toni Llanut donaria el seu vot al P.P. amb la condició de que el candidat a BATLE fos n'Agustí VIVES i no EN BARRACHINA.



Les tres versions, i alguna més que se'n deu passetjar pel poble, passen p'EN TONI LLANUT, ja que ningú s'imagina que els dos regidors D'UIM, Es Metge Serra i el Sr. Baudil es pugin posar del costat dels Peperos ells que mai han sentit simpaties pels populars, ells que són tan progressistes i a més nacionalistes.

Malgrat a Felanitx la Moció de Censura hagi tingut èxit i es PP amb l'ajud de dos antics membres del CDS hagi recuperat sa batlia a SON SERVERA la cosa no serà tan senzilla. Però de més verdes n'han madurades...

Lo lamentable d'aquest assumpte de la moció de censura és que la majoria -per no dir totes- de les notícies publicades als diferents mitjans de comunicació sobre les gestions entre els transfuga del Pacte de Govern i es mediador nombrat pel P.P. hagin sortit de la «boquita de oro» o «pluma de oro» d'un funcionari de S'Ajuntament. Que pretenia aquest funcionari? Crear un Watergate Local on no hi havia res. Qui té darrera? Per què es Batle no intervé d'una punyetera vegada i obliga a aquest funcionari a que almenys en temps del seu horari de feina fasi el que li correspon: FEINA PEL POBLE I NO PELS SEUS INTERESSOS PRIVATS.

La meua intenció era xerrar també d'altres temes, però aquesta secció té un límit d'espai i em pareix que ja l'he sobrepassat. Deixarem pel mes vinent el xerrar-vos de SA GRUA D'ES METGE SERRA, D'ES RADAR, D'ES TORRENT D'ES RENTADORS, D'ES PREU DE SES AMETLES, DE S'ESTAT DE SA PISTA POLIESPORTIVA DE SES ESCOLES VELLES, DE SES OBRES DE S'ESTACIÓ; DE SA REFORMA CIRCULATORIA; DE SA CRISI TURÍSTICA, DE SES OBRES D'ES POLIESPORTIU FARAÒNIC, DE SES AMOLLADES NOCTURNES DE COETS, DE CORREUS... DE TOT AIXÒ O PART D'AIXÒ el més qui ve. FINS LLAVORS....

Sebastià Vives  
«Perleta»

# «El deute econòmic actual a l'Ajuntament i les responsabilitats dels polítics que ens han endeutat»



Antoni Cànoves (Lliro)

Normalment quan un equip de govern d'un Ajuntament vol actuar amb un mínim de serietat el que ha de fer és dotar-lo dels serveis i infraestructures bàsiques que la Llei diu que ha de tenir un poble com el de Son Servera (més de 5.000 habitants) i que són els següents: Enllu-

menat públic, cementiri, recollida de fems, neteja viària, aigua potable als domicilis, clavegueram, accés als nuclis urbans, pavimentació de les vies públiques, control d'aliments i begudes, parc públic, biblioteca pública, mercat i tractament de residuus.

Quan, després, es vulgui fer més coses de ses que són obligatòries o fer reformes de importància dins el poble s'haurien de fer segons les possibilitat econòmiques de les arques municipals.

Si a les arques municipals no hi ha doblers i es volen fer reformes de importància o inversions dins el poble hi ha una forma legal de fer-ho que són les contribucions especials, fórmula que s'utilitza per tot arreu. Contribucions que poden ser del 50, 60, 70% o a vegades del 100% del cost d'una reforma; segons el cost de l'obra a realitzar varia el percentatge que els veïnats afectats han d'aportar.

El que resulta increïble és que una obra, no parlem de l'asfaltat d'un carrer, si no una com la que s'ha feta a Cala Millor amb un cost, pel poble, de gairebé 400 milions de pts., s'hagi

fet sense aplicar contribucions especials, «se li diu Pla d'Embelliment».

El Pla d'Embelliment es va fer a una zona en concret i afavoreix sobretot a uns ciutadans ben concrets i d'una manera directa (molts sols no són residents al nostre municipi ni paguen els impostos aquí), en canvi per altres el Pla d'Embelliment suposa una despreciació del seu negoci o comerç (tots els que no tenen el Pla a davant ca seva) i hauran de pagar igual que els altres, igual que hauran de pagar els que viuen a Son Servera o a Son Comparet. Una obra com aquesta és l'exemple més clar de que determinades obres i reformes s'han de fer amb contribucions especials.

El Pla d'Embelliment s'ha fet en temps de crisi forta ja que la font d'ingressos més important de l'Ajuntament eren les llicències de les construccions que es feien i darrerament no es contrueix quasi res. Si no entren «duros» com se poden pagar els préstecs bancaris i els interessos durant molts d'anys?

A la càrrega econòmica que suposa el Pla d'Embelliment s'hi ha d'afegir una altre obra faraònica i despro-

## LIBRERIA SANTIAGO

- PRENSA, PAPALERIA Y LIBROS
- MATERIAL DE INFORMATICA
- MATERIAL DE OFICINA
- PAPEL DE ORDENADOR Y FAX

SON SERVERA

TL. 56 73 13

porcionada que és el poliesportiu.

El cost una vegada obert (desembre 92?) serà de quasi 400 milions de pts, a més del seu manteniment que serà molt car, i no ha rebut més que 34 milions de pessetes de subvenció per part de institucions de fora del poble.

400 milions del Poliesportiu i 400 milions del Pla d'Embelliment sumen un total de 800 milions Sr. Barrachina i altres, jo li proposaria, damunt damunt, el que amb aquests doblers es podria haver fet:

- |  |             |
|--|-------------|
| 1. Un poliesportiu (com el d' Artà).....   | 100 milions |
| 2. Un Centre Cultural a les Escoles Velles .....   | 15 milions  |
| 3. 30 carrers asfaltats a Son Servera i a Cala Millor.....                               | 60 milions  |
| 4. Una Biblioteca Municipal a Son Servera.....   | 25 milions  |
| 5. Una guarderia municipal a Son Servera.....  | 60 milions  |
| 6. Una guarderia municipal a Cala Millor.....  | 60 milions  |
| 7. Un camp de futbol entre Son Servera i Cala Millor .....                               | 40 milions  |
| 8. Un cinema o Teatre Municipal.....   | 70 milions  |
| 9. Un parc públic a Son Servera.....   | 15 milions  |
| 10. Un parc públic a Cala Millor.....  | 15 milions  |
| 11. Un passeig per bicicletes de Son Servera a Cala Millor.....                          | 20 milions  |
| 12. Un local per l'escola de música .....  | 25 milions  |
| 13. Un lloc per la tercera edat a Cala Millor.....                                       | 40 milions  |
| 14. Un bon repetidor de T.V.....   | 25 milions  |
| 15. Una escola de millorament professional d'hosteleria a Cala Millor o Son Servera..... | 40 milions  |
| 16. 2 ambulàncies municipals.....  | 20 milions  |
| 17. Un camió de bombers.....   | 40 milions  |
| 18. Ajuda per arreglar l'Església Nova .....   | 15 milions  |
| 19. Ajuda per T.V. Serverina .....   | 10 milions  |
| 20. Ajuda per una Ràdio Municipal.....   | 10 milions  |
| 21. Crear un lloc d'espai per  |             |

acampades.....	50 milions
22. Crear una Sala de Conferències i exposicions.....	45 milions
TOTAL .....	800 milions de pts.

Tot això seria possible i també el Pla d'Embelliment (si s'hagués fet amb contribucions especials).

Sr. Barrachina ha passat més d'un any i segur que vostè pensa que ningú recorda l'herència que ha deixat, però per si algú s'ha oblidat no dubti que amb aquest escrit refrescaré unes realitats que no es poden oblidar.

Sr. Barrachina quan s'administren

els doblers del poble es poden pegar  
algunes «patinades» però el que no  
és acceptable és una immoralitat polí-  
tica d'aquest tipus, embargant a tot  
un poble i fent difícilíssim el normal  
funcionament de l'Ajuntament ja  
que per molta imaginació i voluntat  
que es pugui posar no hi ha possibi-  
litats de dur a terme quasi cap pro-  
jecte per falta de diners.

Sr. Barrachina i companys seus: la meua opinió és que fereu tot això per motius clarament electorals.

Això no és serio. Això és estimar  
només el Càrrec.

# ATENCIÓN

**Por renovación de stock  
PRECIOS MAS BAJOS  
DE QUE DE FABRICA  
(en todos nuestros artículos)**

**SOFAS** 3 y 2 desde..... **60.000 pts.**

**DORMITORIO MODERNO**  
(sin armario)..... **130.000 pts.**

**DORMITORIO CLASICO**  
calidad superior, completo..... **212.000 pts.**

**COLCHAS VERANO  
Y COLCHAS EDREDON**  
DESDE..... **2.000 pts.**

# MUEBLES ARANO



# Y después del verano...



Como decía al comienzo de mi artículo de entrada, muchos son los temas que se pueden tratar después de dos meses de inactividad.

Temas que sin duda a más de uno le afectan directamente y a la práctica mayoría de una forma indirecta.

Tenemos el tema de la compra del camión grúa con fondos destinados en principio al equipamiento del Polideportivo y que ahora se van a gastar en comprar un vehículo que, si bien puede ser un arma eficaz para luchar contra las infracciones, no es menos cierto que podemos pasar perfectamente sin él, ya que el servicio de grúa le ha venido dando hasta la fecha, pienso que dignamente, Gruas Sangar. No se trata de criticar la adquisición como tal, sino más bien el momento económico en el que se efectúa tal compra, y sobre todo a costa de la merma sustancial de los fondos de equipamiento del Polideportivo, tan necesario ahora

que comienzan las competiciones en las que varios equipos de nuestro pueblo han de competir en varias modalidades y no hay un lugar adecuado, tanto en infraestructura, como en servicios sanitarios, así como en materia de dimensiones oficiales.

No, repito, no creo que sea tan imprescindible la grúa, no veo yo, que estemos en la Ciudad sin ley. Pienso que entre el Radar, dichoso aparato!!... y la grúa, esto va a parecer un campo de concentración, donde lo prohibido va a resultar muy atractivo para quién más quien menos.

Otro, de los temas que ya es hora de estudiar es el del mantenimiento de las instalaciones escolares del Colegio Jaume Fornaris. Como tantos padres, los primeros quince días de colegio he subido a la Escuela a recoger a mis hijos. El aspecto que tiene el edificio en cuestión es deplorable.

Pintura en mal estado, persianas que ni se abren por mor de que corren el peligro de desplomarse, y un estado general que deja mucho que desear, han sido tema habitual en la media hora diaria de espera de los padres. Prácticamente la coincidencia ha sido general. Nuestro Ayuntamiento no cuida lo más mínimo el hábitat donde nuestros hijos pasan la mayor parte del día. Hay malestar, no lo duden, tanto entre los padres, como, me consta, entre el equipo docente. El Ayuntamiento ha de correr con el mantenimiento y es bien poco lo que en ello invierte. Es éste un problema a tener en cuenta, Srs. Concejales, Sr. Alcalde.

Y hablando de la Escuela, se presta bastante para comentar el tema de la Asociación de Padres de Alumnos. El pasado año, que yo recuerdo no se convocó a los asociados a ninguna reunión. Ya va siendo hora de hacerlo Sr. Martínez, los socios re-



querimos información de sus logros, de las dificultades y alegrías de la Asociación. No esperen a que haya elecciones para reunimos, hombre!!...

Después de ésta perorata, para que no digan que no vemos las cosas que el Ayuntamiento hace bien, mi enhorabuena por la decisión de emplear la Estación como Escuela de Música. Es un edificio que perfectamente se adapta a las necesidades de la citada escuela de Música y que debido a la actividad que en ésta se desarrolla, podemos pensar que la Estación debidamente alumbrada y vigilada se convertirá en un centro de movimiento, tanto de chavales, como de padres. Es un buen punto y es una buena idea. Enhorabuena.

Tema preocupante es el del Vertedero, que más que Vertedero podemos llamarlo «Cremadero». Ya van una veintena de veces que el Vertedero se incendia, ¿pero quién y por qué? ¿qué se persigue con tales acciones bárbaras?

Justo al lado del Vertedero, como todo el mundo sabe, está situada la

Escuela Pública. Pues bien, si no se pone manos a la obra, cualquier día nos encontramos con que han de desalojar la misma por culpa de éstos actos vandálicos que comete no se sabe quién y que al parecer no se puede poner traba. Esperemos que se llegue al fondo del asunto y podamos saber quien o quienes son los responsables.

Acabando, no puedo por menos que dedicar unas líneas para mi buen amigo Luis Baudil. No pienses que en mis «ataques», como definís mis artículos, hacia tí hay nada personal. Nada más lejos. Es simplemente que pienso que el cargo te viene grande y que no tienes las ideas necesarias, brillantes, para desempeñar tu papel. Mira, Pedro Servera, con sus defectos, ideó, inició y vosotros acabasteis un Plan de Embellecimiento para Cala Millor. Fue criticado, pero algo quedó de su función. Tu función, después de varios años al frente de distintas áreas del Ayto. mañana, pasado, o cuando te vayas pasará desapercibida por completo.

Nada peor para un político que por don de pase no se note en nada su presencia. Esto es lo que opino, que quieres que te diga? Salve las pistolas de los Policías, los llaveros, mecheros, etc., y las cuatro papeleras que has mandado colocar, poco te habremos de agradecer los ciudadanos de éste pueblo. Una cosa si te agradezco, tengo que reconocerlo, lo claro que fuiste al amenazarme con el Juzgado. Ahora cada uno sabe cual es su papel y el riesgo que corre. Pienso que el tuyo es bastante más grande, cuidate de los fallos en tus actuaciones, que yo sabré demostrar lo que escriba en el momento en que lo haga, no lo dudes. Ah, por cierto, para que no creas que es agua pasada, como ciudadano de Son Servera te exijo la DIMISIÓN al frente de tu cartera, así como al frente del Patronato Turístico, por la ineptitud demostrada, no confundas las palabras cuando leas, inepto no es tonto, en el desarrollo de tus funciones.

LUIS BAUDIL, DIMISIÓN!!!

Santiago Sevillano



# Fonts públiques

## LA FONT DE LA CANAL

«Es pública, y situada dins el fós d'un torrent que, quant no ratja, serveix de camí. Està dins la possessió de la Canal, y a un corneló del bellissim hort de taronges del Rvt. Bartomeu Lliteras, capellà metje.

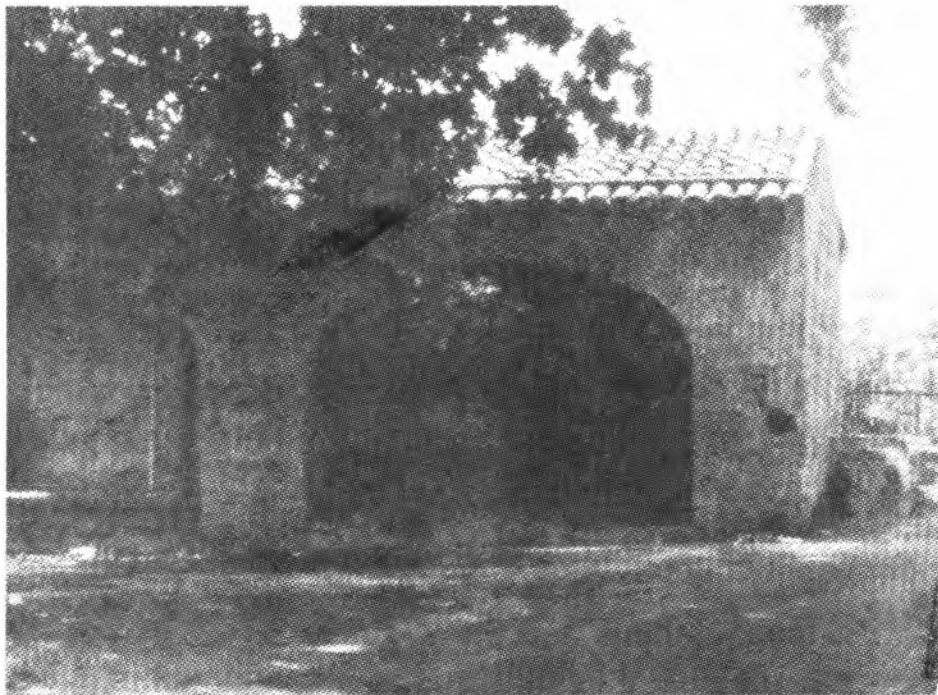
La seva aygo casi, casi, surt a flor de terra, y may se veu axuta».

## ELS RENTADORS

No es muy explícito nuestro cronista al referirse a «la font de la Canal». No obstante, esta fuente fue también muy importante para el municipio debido precisamente a «els Rentadors». Estuvieron en servicio al menos siete u ocho décadas. No puedo dar la fecha de su construcción (D. Miguel no hace mención de ellos). No obstante, cuando tomé posesión de Son Servera como vicario, ya estaban contruidos. Lo podemos dar por seguro ya que «l'any de sa torrentada», una de ses glosses que sobre ésta desgracia se hicieron dice:

«Quant va esser a n'els Rentadors que les mos volia tomar Déu va esser tan generós que no ho deixar comportar».

«Sa torrentada» ocurrió el 13 de julio de 1.893 (hacía pocos meses que D. Miguel había tomado posesión de su cargo). «Els Rentadors» fueron contruidos (aquí tengo que fiarme de muchas personas consultadas)



por encargo y a la vez regalo que hizo al pueblo el señor propietario de «Sa Punta», aunque esta «posesión» está, como es sabido, situada en el término de San Lorenzo, estuvo dicho señor muy vinculado en Son Servera.

A principios de los años cuarenta «desapareció» como por arte de magia «se jassere d'es Rentadors», que debía de ser de madera noble, siendo sustituida por vigas de cemento armado. Pronto circuló por el pueblo una «glosa» nacida quizás de

la sabiduría popular (esta vez del buenhacer del «glossador» local Jaime Calafat) la glossa dice así:

«Son Servera no te moix es un poble abandonat ses rates mos han menjat se jassere dels Rentadors».

Un lavadero público (en este caso els Rentadors), es lugar propicio e idóneo para el chismorreio, dimes y diretes de toda índole y condición, trifulcas de enamorados, bodas, nacimientos, la buena o mala cosecha que ya está al caer, las fiestas religio-

## BOWLING - CLUB - BAR

Paseo Marítimo, 16. CALA MILLOR

**Dirección: Pepe Barrientos**

### NUESTRA ESPECIALIDAD:

NUESTROS SERVICIOS: Pistas bolos, mesas ping pong, Scalextric, billares y dardos.

*¡Como gran novedad ponemos a su disposición un area infantil totalmente gratuita donde sus hijos se divertirán!*

TAMBIEN HACEMOS PA AMB OLI



**Abierto todos los días a partir de las 10 de la mañana**



sas y también las profanas, la moda... en suma, todo lo que, para bien o para mal, turbaba la paz cotidiana del pueblo. En alguna ocasión, se encendían los ánimos, la lengua más viperina y los comentarios más hirientes. Pero sería excepción, la mayoría de las veces «se bugada» se hacía con paz y armonía. No hay duda de que «els Rentadors» fueron durante mucho tiempo lugar adecuado para «hacer pueblo»; la gente era entonces más abierta, franca y comunicativa.

Y si «els Rentadors» fueron muy útiles «per rentar» como su nombre indica; no menos útil fue «se pica o cantina» adherida a ellos. En verano, muchos años había problemas de agua, y de esta «pica o cantina» se abastecía el pueblo, era muy habitual ver el carro «en se bote» que se encargaba de llenar las cisternas más bien vacías. E incluso los años de extrema sequía, a altas horas de la noche se oía el deambular del carro transportando el agua tan necesaria.

Hoy tenemos lavadoras y el agua

nos sale por el grifo; debido ello y también que, en más de un verano «la font de la Canal» se veu axuta», «els Rentadors» han perdido su razón de ser. No obstante este modesto edificio tendría que ser conservado y adecentado.

Lo que pasa es que el horno no está para bollos. De todos es sabido (y tendría que ser valorado con toda su dimensión) que tenemos las arcas municipales «plenas de tereñines» debido a la política ridícula y absurda de delapidar de los pasados «inquilinos» de «se Casa Gran». Sus proyectos ambiciosos, mal concebidos y peor ejecutados, nos han hipotecado el pueblo.

El proyecto más ambicioso, es decir, «se bejenada més grossa» está fija en la mente de todos: el Polideportivo. Fíjate amable lector si no hay más que motivo «per dir dues fletomies» y a los «politiquillos de aldea», en lugar de adoptar estas posturas de «gallitos» entonar el «mes culpa». Según el periódico, sólo unos pocos pueblos de Mallor-

ca, el presupuesto del Polideportivo rebasada los cien millones, teniendo casi todos estos pueblos, el doble de vecinos. La verán aquí, a la chita chitando nos acercaremos a los cuatrocientos.

Sí, estos «iluminados» han puesto una «argolla» al pueblo, que dicho sea de paso, está la mayoría demasiado «embedelit», y éste se verá incapaz de desprenderse de ella. En abandonarlo ven más de uno la mejor solución, y sería tirar por la borda a trescientos millones largos, pero si se pone en funcionamiento, anoten gastos de personal, electricidad, limpieza, butano, agua... Esto será, no lo duden, una «sengonera» que, día a día, mes a mes, año en año, chupará de las de ya por si depauperadas arcas municipales.

Vuelvo al redil, y lo hago con esta sencilla pregunta, ¿se han dado cuenta del fresquito que hace en verano debajo de este enorme platero que está delante «dels Rentadors»?

Mateo Servera «Fena»

Fontaneria

Calefacción

Energía Solar

B. Sumergidas

Piscinas

Muebles de baño y accesorios

Aire acondicionado



Instalaciones de gas:

Butano

Propano

Ciudad

**RAFAEL MARTIN CALAFAT**

Calle Lepanto, 43 - Tel. 56 75 59 SON SERVERA

**FINANCIACIÓN DE SU  
INSTALACION DESDE  
6 MESES HASTA 5 AÑOS**

\*\*\* \_\_\_\_ \*\*\* \_\_\_\_ \*\*\*

**El problema de la cal en  
su agua, resuelto por  
sólo 16.000 pts.**

# MERCERIA

*Punt i fil*

**A partir del 15 de Octubre  
SE DARAN CLASES GRATUITAS  
de Punto de cruz, Punto yugoslavo,  
Punto mallorquín y Frivolité**



56 76 34

**C/. Inmaculada, 4  
SON SERVERA**

# Encuentros de Dios con el hombre (VII)

Continuando con los temas ya expuestos vamos a concretar algunos aspectos esenciales de la Biblia.

Podemos definir la Biblia como «la colección de libros que, escritos bajo la inspiración del Espíritu Santo tienen a Dios como autor principal y han sido entregados como tales a la Iglesia» (Concilio Vaticano I).

Comprende la Biblia un total de 73 libros, de los cuales 46 de ellos pertenecen al Antiguo Testamento y 27 al Nuevo Testamento. Los primeros fueron escritos antes del nacimiento de Cristo y los segundos después de su nacimiento, a lo largo del siglo primero. Para su redacción se usaron tres lenguas: hebreo, griego y latín.

La colección completa de dichos libros se conoce con el nombre de Sagrada Escritura. Se le llama santa, sa-

grada o divina por razón de ser Dios su autor y escritura porque la voluntad de Dios se expresó por medio de palabras y conceptos escritos. También se da al libro sagrado el nombre de Biblia que significa libro (en este caso libros) en griego.

La palabra Testamento significa sencillamente pacto. En nuestro caso la alianza que pactó Dios con el pueblo hebreo por lo que será conocido como pueblo escogido (por Dios) y pueblo de la alianza.

Si estos libros sagrados expresan el pensamiento y la voluntad de Dios sobre el hombre, si todos ellos son palabra divina, se comprende fácilmente la importancia de la Biblia para el ser humano. Por lo tanto la Escritura Sagrada, por razón de su origen- el mismo Dios - goza de una

excelencia única en el concierto de todos los libros escritos y que pueden escribirse.

Por razón de su contenido encierra la Biblia en sus páginas la revelación sobrenatural y nos da a conocer la existencia y naturaleza divina, el origen del mundo por la creación, el origen del hombre y su destino, el pecado y su correspondiente gravedad, la libertad humana, las promesas repetidas a lo largo del A. Testamento de la venida de un futuro salvador, la realización de estas promesas en la persona de Jesucristo, la redención lograda por la muerte de Jesús, cómo debe vivir el hombre para alcanzar la eterna salvación, la felicidad eterna del más allá, etc. También contiene la Biblia una serie de documentos históricos que nos

## JOYERIA UNIVERSAL

Son Servera

Mes de Septiembre y Octubre

### OFERTAS ESPECIALES

SORTIJAS ORO a .....	5.900 pts
COLGANTES ORO a .....	3.900 pts
PENDIENTES LARGOS ORO a .....	5.500 pts
GARGANTILLAS ORO a .....	7.000 pts



ofrecen datos precisos y preciosos sobre los tiempos primitivos y nos muestran los caminos seguidos por Dios para llevar a término nuestra redención. Claramente se manifiesta la Providencia divina, sobre todo en el pueblo hebreo, hasta el cumplimiento de la promesa de Dios de que nacería de este pueblo el Salvador del género humano, lo que se cumple en la persona de Jesucristo.

Incluso bajo el punto de vista literario e histórico contiene la Biblia multitud de páginas de gran sencillez y admirable naturalidad, muy superiores a otros escritos profanos de su época.

En cuanto a la utilidad práctica de la Sagrada Escritura es conocida la afirmación de San Pablo en la carta a su discípulo Timoteo: «Toda la Escritura divinamente inspirada es útil para enseñar, para seguir, para corregir, para formar en la justicia, a fin de que el hombre sea perfecto» (II Tim., 3,16) El mismo Jesucristo, nos advierte el Papa León XIII, se

servía de la Sagrada Escritura con mucha frecuencia para formar e instruir a los Apóstoles, para rebatir y convencer a los fariseos, etc.

Recordemos también que la Biblia nos da resueltos los más graves y serios problemas que preocupan a los hombres de todos los tiempos y latitudes, como son el origen del universo y del hombre, el por qué de nuestra existencia, el final al que nos dirigimos, el sentido del sufrimiento, etc.

En cuanto a la vida espiritual, las mejores y más profundas enseñanzas las encontramos a lo largo de múltiples páginas desde el Génesis al Apocalipsis. Por ello aconsejaba hermosamente San Agustín: «Leed las Santas Escrituras porque en ellas encontrareis todo lo que debéis practicar y todo lo que debéis evitar. Leed porque es más dulce que la miel y más nutritiva que cualquier otro alimento». De San Jerónimo, el más profundo conocedor de la Biblia, es la siguiente expresión: «Ignorar las

Escrituras es ignorar a Cristo». Esta es quizá la principal razón del desconocimiento de Jesús incluso entre los mismos cristianos: porque la Biblia es apenas leída, estudiada, amada por quienes deberíamos conocerla mejor.

Vivimos unos tiempos en los que, sin negar bastantes aspectos positivos, pero la ligereza y superficialidad, el peor de los males según el cardenal Danielou, causan estragos tanto en la vida social y familiar como en la particular. Para defendernos de este cáncer de la ligereza ambiente, la lectura y meditación asiduas de la Palabra de Dios, revelada y contenida en la Biblia, puede ser el mejor antídoto. Y si la mejor ocupación de un cristiano reside en el estudio y meditación de la biblia, la prioridad de todo sacerdote estará en el intento de dar a conocer, de palabra y por escrito, el maravilloso contenido encerrado en el Libro de los Libros.

Juan Servera, Pbro.

# Rte. LA SANTA MARIA

## DE CALA MILLOR LES DESEA UNAS FELICES FIESTAS DE SAN JUAN

\*\*\*\*\*

... Patricio cocina para Usted...

**Tel. 81 32 30**

**C/ Llum (Frente Hotel Vistamer)**



# La incredulidad de los hombres

Ciertamente es difícil ser creyente. Ya cuando yo era incrédulo no podía por más que me lo propusiese, entender a los seguidores de Cristo. Para mí era incomprensible, ya que no podía entender el fanatismo de éstos, ni cual era su sentir porque yo aún no podía ver lo que ellos veían, ni sentir lo que ellos sentían. Dios aún no me había abierto los ojos. Yo siempre pensé que lo que les pasaba a esta gente era que alguien les había comido el coco.

El día que yo conocí al Señor el velo de mis ojos me fue quitado. Entonces yo pude ver la realidad de Dios. Gracias a su unción Dios, por medio de Jesucristo, Su Hijo, me ha dado su Espíritu Santo y por medio de El todo me es revelado. Aunque ahora todo sea revelado, como a través de espejos, el Espíritu Santo me lleva a toda la verdad, al gozo de vivir con plenitud y vivir con mucha paz. Con amor, con firmeza en lo que creemos desempeñamos nuestro trabajo con mucho gozo en nuestro espíritu. No tenemos amargura ni tampoco inquietud, sabiendo que lo que hacemos para el Señor lo hacemos no para nosotros porque el verdadero amor es dar y no recibir, o esperar algo a cambio. El verdadero gozo está en dar con alegría.

¡Qué difícil es ver la realidad de Dios! Cuando hablo y digo realidad de Dios, no hablo de la realidad de los hombres. No tiene capacidad de entendimiento y menos alcanzar el entendimiento de Dios. Los hombres están limitados en todos los sentidos, por ejemplo en los años de vida, en la salud, etc. Sin embargo Dios no está limitado por nadie y no hay quien lo limite.

El mundo se limitó cuando rompió la comunicación con Dios, buscando su vida y su propio camino desechando a Dios en sus pensamientos. Dios tuvo misericordia y mucho amor

para con los hombres sabiendo que el hombre no podía restaurar el camino hacia Dios.

Dios en su inmenso amor se dio a sí mismo por medio de Jesucristo, para que el hombre se reconciliara con Dios. Viviendo arrepentido de sus propios caminos y pecados y entregándolos arrepentido a Jesucristo.

Jesucristo, por la sangre del calvario, te perdona tus iniquidades y restaura la comunión con Dios.

Jesucristo es el máximo puente que nos lleva a Dios y no hay otro nombre dado a los hombres en el cual haya salvación.

Cuando hablo y digo creyente o seguidor de Cristo, no estoy diciendo que seamos beatos o de algún modo religiosos, de ninguna manera. Ser discípulo de Cristo implica una entrega total. Una entrega total a Cristo, no a una religión. Tampoco quiere decir que tengas que abandonar tu forma de vida para lograr esto, de ninguna manera.

Recuerdo que una vez, me invitaron a una especie de mesa redonda. Esto era para la televisión de Son Servera. El tema era sobre la Navidad. Recuerdo que uno de los temas fue el Belén y uno de los invitados me dijo que nuestra vida tenía que ser muy aburrida, ya que nosotros no ponemos Belén. Nuestra vida como personas o como creyentes no es aburrida, sino todo lo contrario. Si no tenemos belenes, es porque no los necesitamos. Vivimos en plenitud, tampoco necesitamos de imágenes o figuras, ni siquiera una foto de Dios o de algún santo. La razón de ello, es

que Dios nos da de su Espíritu Santo y a partir de ese momento Dios nos llena completamente de su plenitud. No hay lugar en nuestra vida que quede vacía o con alguna necesidad.

Dios ha provisto para mí cosas maravillosas, y os digo la verdad, teniendo la plenitud de Dios en mi vida, sobran las demás cosas.

Si los hombres pudieran aperebirse de lo que estoy diciendo, este mundo sería diferente. Pero, sé que muchos de vosotros aunque seáis doctos en letra, y no solo en letra común, sinó también en teológica, no os acercáis ni siguiera un poquito a lo que yo os digo. Tu que has leído mucho y has escudriñado tanto.

¿Has experimentado alguna vez el gozo de Dios? Te digo esto para que sepas que también puedes experimentarlo y que esto no es una exclusiva. El no sólo ha muerto por mí, sinó también por tí. Si escuchas hoy su voz no endurezcas tu corazón.

Amor y bendiciones a este pueblo de Son Servera.

Francisco Pérez Hernández



# Comunicat de premsa

El Centre d'Educació d'Adults de Son Servera inicia el curs 1992-93. Totes aquelles persones majors de 16 anys que vulguin emprar els mesos d'hivern per obtenir una formació laboral o, simplement, dedicar-los al seu enriquiment personal, podran venir a les Escoles Velles a realitzar els següents cursos:

## \* FORMACIÓ OCUPACIONAL

L'INEM en conveni amb l'Ajuntament de Son Servera organitza dos cursos, dirigits a aquelles persones que vulguin aconseguir un títol per poder accedir al lloc de feina.

- ALEMANY TURÍSTIC INEM
- CUINA INEM.

## \* CURSETS ACADÈMICS

Dirigits a totes aquelles persones que vulguin ampliar els seus coneixements culturals i obtenir un títol.

- ALFABETITZACIÓ
- ORTOGRAFIA
- CALCUL BASIC
- CERTIFICAT D'ESCOLARITAT
- GRADUAT ESCOLAR
- F.P.
- Tutories CENEBAD

## \* TALLERS I CURSETS NOCTURNS

Aquests cursos es realitzen en hores d'horabaixa i vespre per a què hi puguin assistir totes aquelles persones que tenen altres ocupacions.



-ANGLÈS INICIACIÓ I PERFECCIONAMENT.

-ALEMANY INICIACIÓ I PERFECCIONAMENT.

-CATALÀ PER A CATALANO PARLANTS I PER A CASTELLANO PARLANTS

-INFORMÀTICA BÀSICA I AVANÇADA I GESTIÓ ADMINISTRATIVA

-RECEPCIÓ INFORMATITZADA

-CUINA

-CERÀMICA

-PUNT MALLORQUÍ

-GIMNÀSTICA

-IOGA

-TALL I CONFECCIÓ

-DECORACIÓ

-TAPISSOS

-INICIACIÓ AL TEATRE

-ESMALT

-PATRÓ D'EMBARCACIONS

Per a la matrícula no és necessari està inscrit a l'oficina de l'INEM.

El plaç de matrícula és:

A partir de l'octubre per a tots els cursos i per als cursos acadèmics i alemany INEM ja està oberta la matrícula.

Horari de matriculació:

-Matins de dilluns a divendres de les 11'30 a les 14 hores

-Capvespres: dimarts i dimecres de les 18'30 a les 21 hores.

ESCOLES VELLES

C/ Sant Antoni, 23

TL: 56 79 51

El C.E.A. espera que continuï la bona acollida que ha tengut el programa en anys anteriors i la vostra col.laboració a les diverses activitats.



## BAR S'AGUAI

\* Bar  
\* Cafeteria  
\* Hamburgueseria  
\* Pollos al ast  
\* Platos combinados



C/. Molins, 24 - Tel. 58 59 89 - CALA MILLOR

Sr. Director  
Revista «Sa Font»

Li agrairiem publicàs el següent comunicat, com a resposta a l'article del seu col·laborador Sebastià Vives «Perleta», publicat al número 76 d'aquesta revista.

Sr. Vives:

Després de llegir el seu article al darrer número d'aquesta revista, aquesta Executiva desitja respondre a alguns punts concrets del mateix, però abans li volem deixar constància del nostre astorament pel to general de l'article, especialment per l'ús repetit de l'expressió despectiva i xenòfoba «forasters», paraula que creiem patrimoni de persones allunyades ideològicament de vosté que a les passades eleccions es va presentar a una llista d'esquerres.

1). En cap moment es va demanar la dimissió del regidor Antoni Cànoves per part d'aquesta Executiva,

única autoritzada per parlar en representació el PSIB-PSOE a nivell local.

2). Posam a la seva disposició totes les resolucions dels nostres Congressos a on es pot verificar la constant defensa de la cultura i la llengua catalana propia d'aquestes illes.

3). La majoria dels militans d'aquesta Agrupació ens sentim integrats dins la societat mallorquina i consideram com nostres els seus valors culturals, tradicions i llengua.

A vosté li consta que la majoria dels nostres militants entenen i/o parlen la llengua d'aquest poble, ja que normalment és la que vosté ha utilitzat quan hi ha parlat amb alguns d'ells.

Això és especialment cert en el cas de Pep Barrientos, el nostre secretari d'organització que sempre ha emprat, en la seva vida diària, la llengua catalana, com podrà testimoniar

qualsevol persona que, com vosté mateix, el coneixi.

4). Creïem que no és funció d'un partit estar demanant continuament la dimissió dels regidors, ni dels propis ni dels altres, per les actuacions o omisions que aquests puguin realitzar. La valoració global de la seva gestió correspon als seus electors que manifesten la seva opinió al moment d'anar a votar.

5). A n'Eduard Servera li consta qui té el nostre suport, que li feim costat, i que desitjam que, molts de nadals vinents, pugui menjar no sols el torró si no tot el que li faci mangera com a Batle de Son Servera.

6). Ens llamentam de la dimissió d'Antoni Cànoves i al mateix temps respectam la seva decisió que ell ja ha justificat per motius personals.

**Atentament**  
**Executiva Local**

**Partit Socialista de les Illes Balears**  
**Partido Socialista Obrero Español**  
**Son Servera, Setembre 1992**

## D'ES MUNICIPI

# Como ayudar a Somalia

Los españoles están respondiendo con generosidad a luchar contra el hambre en Somalia. Varias organizaciones humanitarias han abierto cuentas bancarias para colaborar con la adquisición y en envío de medicinas y alimentos. Publicamos una lista de organizaciones e instituciones que hacen llegar esa ayuda a Somalia.

### CARITAS

En todos los Bancos y Cajas de Ahorro a nombre de: «Caritas Española. Operación ayuda a Somalia».

Para más información: (91) 445 53 00.

### CRUZ ROJA

Banco de Santander.  
C/c. n° 9292. Agencia 15.  
Almagro, 24 Madrid.  
Para más información: (91) 335 44 44.

### MANOS UNIDAS

Banco Español de Crédito  
C/c. n° 865270-273. Agencia 1006.  
Barquillo, 49. 28004 Madrid.  
Para más información: (91) 308 20 20

### MEDICOS SIN FRONTERAS

Banco Bilbao Vizcaya

C/c. n° 74870-1. Agencia 1000.  
Plaza Cataluña, 5. 08002 Barcelona.  
Para más información: (93) 412 52 52

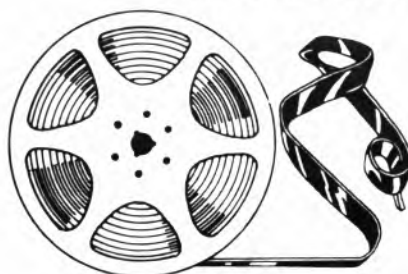
### PADRES CAPUCHINOS

(Especificar para Somalia)  
Jesús de Medinaceli.  
Plaza de Jesús, 2. 28014, Madrid.  
Para más información:  
P. Manuel Muñoz (429 93 75).

Si lo prefieren póngase en contacto con Rosa Ballester en el Ayuntamiento de Son Servera que enviará su donativo.

# VIDEO SON SERVERA

## VIDEOREPORTAJES EN GENERAL



Tel.  
56 81 96



## En defensa de Cala Bona

D'èxit total es pot catalogar la convocatòria feta pel GOB i Amics de Cala Bona per a la tarda del diumenge passat, en defensa de la nostra costa. Amb un milenar de persones assistents moltes d'elles estrangeres, començà l'acte amb la lectura de la relació d'Associacions que s'adheriren al fet mitjançant la firma d'un document preparat a l'efecte pels organitzadors.

Acabada la lectura de la dita llista, en Miquel Vives, (A3 Capdepera), presentador de l'acte donà la paraula a en Miquel Morey, fill de Son Servera i autoritat en matèria ecològica, que amb paraules clares i molt sentides parlà de les excel·lències de la nostra costa en temps passats, temps que si bé ningú en vol que tornin, sí és ben necessari aturar aquest desenvolupisme que ha estat bandera a les darreres dècades. Donà les gràcies als presents, mallorquins i venguts de fora i demanà de tots el recolzament per aconseguir la protecció de la nostra Badia i de totes les zones costaneres de les Balears, recordant que som molts els que hi lluïtam pel mateix sentiment.

Fou en Miquel molt aplaudit en la seva intervenció, paraules que digué en nom del seu company en Ramon Ballester, fill d'una de les poques cases de Cala Bona que encara es conserven tal i com es feu ara fa un grapat d'anys. Demanà en Miquel Morey que tot aquell que es sentís identificat amb les seves paraules, també les fes seves, perquè aquesta és una lluita de tots.

Per acabar la festa, en Tomeu Penya i el grup Géminis



ens oferiren un grapat de les seves millors cançons que foren coreades per a la gent i molt aplaudides. S'ha de dir que en Tomeu Penya i Géminis actuaren de forma gratuïta en senyal de recolzament a la defensa de Cala Bona.

En resum un acte brillant que obrí una porta a la esperança.

El que ens estranyà a molts és el recolzament i l'adhesió del Partit Popular serviria tot aquest trui.

Potser que el Conseller Sainz faci anques enrera i retiri aquesta lleu llei que a ningú agrada, ni tan sols als seus.

### Restaurante Bar

# PORT - VELL

Cruce Costa de los Pinos  
Son Servera (Mallorca)

Reservas al  
Tel. 56 79 02

RESTAURANT

## *Ses Roques*



UN BON  
MENJAR...  
UN MILLOR  
AMBIENT!!

**Tel. 58 65 42**

## A la Tercera Edat

Ja som belles flors marcides,  
del gran jardí del Senyor,  
ja hem dat de la nostra vida,  
el que teniem millor

No us dolgui el que hem dat,  
si fou donat amb amor,  
que sense res esperar,  
molt més ens donà el Senyor.

Dins un raconet del cor,  
vivències ja tan llunyanes,  
tan dolces, tan entranyables,  
guardam tots com un tresor.

Son records que ens agombolen,  
quan lentes passen les hores,



Juny de 1985  
Joana M' Bordoy i Espina

en la nostra solitud,  
tenguem neta la consciència,  
i no ens falti la assistència,  
si un jorn ens falta salut.

Ara que ja poc ens basta,  
i s'està acursant la tasca  
qui ens doni la mà trobem,  
una mà amorosida  
i el crepuscle de la vida,  
en pau i sossec veurem.

## Poesia

¿Qué te pasa corazón?  
¿Por qué estás tan afligido?  
es porque ella se ha ido,  
sin motivo ni razón  
¿Por qué maldices tu suerte?  
si eres un incomprendido  
que jamás ha conocido,

nadie que sepa quererte.  
Deja ya de atormentarte,  
si fue estrella pasajera  
que se alejó de tu vera,  
porque nunca supo amarte

J. Morales Arango

**VOLVO**

*Venta y servicio*

**AGENCIA EN MANACOR Y COMARCA  
HERMANOS NADAL, S.A.**

*C/ Creuers, 30. Manacor. Tels. 55 21 77 - 55 13 02*

*Comercial*

**Eléctrica Fullana**

**INSTALACIONES ELECTRICAS**

*C/. Juana Roca, 22 - Tel. 56 73 45  
SON SERVERA*



G.A.T. 820      Telefax 586470  
Telex 69565 VGOR E

Calle Binicanella, 12  
Tels.: (971) 585515 - 585552  
CALA MILLOR

Carretera Cala Agulla, 19  
Tels.: (971) 564300 - 564017  
CALA RATJADA

## OFERTA PUENTE DEL PILAR

**LONDRES..... 39.900 pts.**

Del 9 a 12 Octubre.

Incl: Avión + traslados + Hotel A/D + seguro.

**COMBINADO SALZBURGO -  
VIENA..... 54.900 pts.**

Del 22 a 26 Octubre.

Incl: Avión desde Palma + Hotel\*\*\* A/D +  
traslados + seguro.

**CUBA..... 139.900 pts.**

Salidas 27 Sept. y 11 Oct.

CAYOLARGO + VARADERO (14 noches).

**CANARIAS EN**

**OCTUBRE 4 NOCHES..... 31.900 pts.**

11 NOCHES.... 38.600 pts.

**RECORRAMOS**

**CUBA..... 125.000 pts.**

15 días pensión completa.

Salidas 19 y 26 Sept. - 10-17 y 24 Oct.

La Habana, Santiago, Guama, Cienfuegos,  
Trinidad y Varadero.

**MENORCA..... 24.500 pts.**

Del 5 a 11 Octubre.

Incl: Avión + traslados + Hotel P/C + excursiones  
+ seguro.

**LONDRES (8-11 Oct.)..... 39.700 pts.**

**ANDORRA (10-12 Oct.)... 28.500 pts.**

## III Mostra Gastronòmica exhibició de Cala Millor-Badia de Llevant

El passat diumenge 20 de setembre, com la majoria sabreu, (uns per haver-la visitada i altres per sols haver vist els cartells anunciadors), es celebrà aquesta, de cada pic més important mostra de cuina què va arrelant a poc a poc, gràcies a l'entusiasme i el saber fer dels seus organitzadors, la majoria d'ells cuiners de la comarca i els que no ho són, també professionals del ram.

El seu mèrit no seria el mateix, si tenguessin l'ajuda monetaria i institucional que té la ciutadana Mostra de Cuina Mallorquina, que començà essent modèlica i que avui més sembla mostrador propagandístic d'alguns restaurants, que una mostra de la nostra cuina.

El llevat posat, que està fent la solera d'aquest Mostra, tampoc no seria el mateix si hi intervinguessin



*Fotografia dels visitants d'esquerra a dreta. Drets: (Tòfol) Moreno, José Macías, Antonio Galea, Luis Irizar, Manuel Serrano, Jaume Melis, José M. Marin i Benjamín Urdiain. Asseguts: Sra. Irizar, Isabel Mijares, Toni Vicente, Mestre Tomeu Esteve i José A. Sáez.*

directament els hotelers, ja que aquests està ben demostrat que sols els interessen els doblers, no pareix interessar-los massa la bona cuina i com es diu en castellà «la excepción confirma la regla».

Fins i tot els grans professionals de tot l'Estat se n'han adonat i en lloc de cobrar com fan per tot arreu, aquí venen gratuïtament, sols els viatges han hagut de pagar els organitzadors, ja que els hotelers que confirmen la regla, han regalat l'estància.

Han honrat la Mostra amb sa presència, l'Honorable President del Parlament Balear, D. Cristòfol Soler i l'Honorable Conseller d'Agricultura, D. Pere J. Morey, els quals hi assistiren per inaugurar-la.

Del ram professional cal destacar



*Una fotografia de tres col.laboradors*



la presència de l'enòloga Isabel Mijares, secretària de la Unió Internacional d'Enòlegs, la gran cuinera gallega Toñi Vicente guanyadora del primer premi del Campionat Gastronòmic de la CEE. Els mestres Luis Irizar, Jesús Oyarbide i Benjamín Urdiaín, tots tres sortits de la gran cuina basca.

De la cuina mallorquina, s'ha de destacar l'assistència del també gran personatge culinari, Mestre Tomeu Esteve.

La degustació fou feta amb productes fets a les Illes, o dins les aigües que les envolten, gràcies a la col·laboració dels productes en denominació d'origen, com són els vins de Binissalem, el formatge de Maó i els productes de qualitat controlada, embotits de porc negre mallorquí, oli de la Serra de Tramuntana, etc. etc.

Productes subvencionats per la Conselleria d'Agricultura.

Però, com habitualment sol passar sempre que intervenen els poders públics, encara que hi hagi bona voluntat, cosa que no dubtam gens, hi hagué unes sèries mancances que

caldria esmenar per a la venidera Mostra, estam segurs que la bona voluntat del Sr. Conseller i el gran esperit de superació dels organitzadors, les esmentaran.

Els productes arribaren no ja amb el temps just, sinó fora de temps, la primera carn que arribà fou el dimecres i cal que sàpiguen aquest senyors que els cuiners ho havien de preparar després d'acabar la seva normal tasca diària, per mor de, la ja anomenada manca de col·laboració de la inmensa majoria d'empreses hoteleres. Les quals, sols hi exhibien alguna mostra artística.

Al programa hi figurava «Porcella negra farcida de Orada del Murterar», sembla, que no es pogué farcir la porcella per no haver arribat l'orada.

Sabem d'alguns dels proveedors que no ho han de cobrar fins que el Govern Balear aprovi els presuposts del 1993. Per tant aquests proveedors també hi han col·laborat, alguns d'ells anònimament. Els productes industrialitzats anaven etiquetats, però no hi anaven els no elaborats.

No creim que hi hagués sobrat un cartell posat on es degustava, dient que la porcella que es provava era de RAÇA MALLORQUINA, no negra com figura al programa, hi ha altres races de porcs que són de coloració negra. La inmensa majoria dels que la provaren no sabien si era de raça belga o sueca. Honorable Conseller i respectables organitzadors, d'aquesta manera no es promocionen tots els productes mallorquins.

No creim que fos necessari ni tampoc oportú fer propaganda d'un productor determinat, però si d'un producte escàs i molt nostre.

Endemés hi ha que afegir que al programa també hi figurava «Vedella mallorquina al vi de Binissalem». A s'Albufera hi ha l'única Guarda de Vaques de RAÇA MALLORQUINA, ens hem volgut informar i hi ha bous d'uns 200 quilos de carn. No hauria estat millor que el bou també fós estat mallorquí dels quatre peus i que tots els que l'haguessin tastat ho haguessin sabut?

Abans d'acabar, cal fer una menció especial de l'empresa Gigante, que



Tres fotografies de la Mostra



endemés de cedir la sala d'entrada del seu supermercat, hi col·laborà de manera activa, ja que el seu director Joan Ripoll, ajudà activament des del començ fins a la fi. Els organitzadors que ens han informat ens demanen que facem públic el seu agraïment.

Des d'aquestes pàgines de SA FONT volem felicitar a tots quants hi

han col·laborat, a tots quants han fet possible aquesta III MOSTRA i que l'any que vé entre tots, anem llimant les mancances que sempre hi haurà, perquè és empresa d'humans, per aquesta raó és per la qual sempre és pot millorar, com que hi ha un veritable esperit de superació no em dubtam gens ni una mica. Hi ha una

vella dita mallorquina que diu, com més guapa és s'al·lota més defectes se li veuen.

La MOSTRA fou guapa, per això hi hem vist defectes.

Ànims i fins l'any que vé.

Tomito

# La Asociación Gastronómica reúne a manteles al matrimonio Vives-Sard, pioneros del turismo en Cala Millor



por Jaume Robí

El pasado 20 de Agosto y en el inconfundible marco del Restaurante de Son Floriana, la Agrupación Gastronómica de Cala Millor reunió a manteles a los medios de comunicación tanto locales como insulares, para darnos cuenta que el próximo 20 de septiembre les serán entregadas sendas medallas al matrimonio formado por Jaume Vives y Margalida Sard, octogenarios los dos aunque no se les note en absoluto, en la Muestra Gastronómica que van a realizar en el bello marco del Eurotel habiendo invitado a todas las autoridades representadas en estas islas. Estas fueron algunas de las palabras que el portavoz de la Asociación Vicente Jiménez de «Ca's Torrador» realizó mientras duraba el almuerzo.

Referente a la comida ofrecida exquisitamente por el «Boss» del Restaurante Sión y con el detalle de su Sra. de entregar un precioso ramo de flores en nombre del Restaurante al matrimonio anfitrión, nos comentaron que el cocinero «Tòfol», jefe de cocina del Rte. Son Floriana, había preparado una serie de platos totalmente inhabituales en el quehacer del Rte., siendo una auténtica delicia el saborear ese trampó con sus ingredientes marinos la «ratjada» y «je-rret» con calamar frito que hicieron las delicias de todos los presentes, para continuar con un estupendo arroz «brut» repleto de carnes de lo más variadas y una variedad de «es-

clatasangs» que no me acuerdo del nombre, pero que hicieron repetir a más de un presente. Sobre todo con el buen «savoir faire» de Sión y su Sra., terminando la exquisita comida con una bandeja llena a más no poder las exquisitas delicias del «huerto» de Sión, léase, el helado de almendras casero, los higos confitados de la misma higuera del Rte., como nos contó Sión y demás platos dulces que añadiendo los cafés y licores de rigor fue una comida de lo más suculenta.

En referencia a este matrimonio que fueron los pioneros del turismo en Cala Millor, sin ningún tipo de apoyo ya que, toda la gente les decía que estaban locos por hacer lo que hacían, hay que ver la magnífica visión de futuro que estos octogenarios, tenían ya en aquel entonces. Hay que citar que el Sr. Jaume Vives «Pellonga» al comentarle y ofrecerle Manolo Serrano en su calidad de Presidente de la Asociación Gastronómica de la imposición de la medalla de honor de la Asociación, el Sr. Jaume Vives comentó: «No quiero nada para mí sino es con mi señora».

Este pequeño detalle suma mucho en favor de este, tan bien avenido matrimonio que han trabajado duro para y en favor del turismo «calamillorer». Nos contó que en el año 32 inicia su andadura por la zona de Cala Millor, en primer lugar montó un quiosco y unos cuantos años más tarde iniciaron la andadura con el

hotel Eureka -siendo los primeros que pusieron el nombre de Cala Millor en un letrero-. Ya en aquel entonces realizaron los primeros folletos de publicidad -el Sr. Vives trajo uno para enseñar a las cámaras-, para una agencia de viajes. Era anecdótico que se hacían la competencia con el Hotel Felip de Porto Cristo, «si ellos subían los precios un duro, nosotros dos». Decía Margalida Sard. También sus inicios, como ya he dicho se les trataba de locos- «trabajando contra viento y marea, ya que no teníamos nadie que nos apoyase» -decía el Sr. Vives-. En cuanto a los precios dijeron que el solar de 400 mts<sup>2</sup>, pagaron en aquel tiempo unas 2.500 pts, que tardaron muchos años en devolver, ya que era una auténtica fortuna en esos tiempos, y por el solar del Osiris unos años más tarde ya pagaron 35.000.- pts.

A continuación los diferentes medios, les hicieron preguntas de su vida turística, sus inicios, etc. Y ya para terminar, desde aquí de «Sa Font», decir que este matrimonio tiene todos los méritos para que la Asociación Gastronómica les de su medalla de honor, en el próximo mes de Septiembre en la IV Muestra de Gastronomía que se celebrará en Eurotel Punta Rotja de Costa de los Pinos. Enhorabuena por estas buenas iniciativas de la Asociación Gastronómica de Cala Millor desde «Sa Font».



ay un cierto número de personajes en éste nuestro ntamiento que están ocupados en una moción de ura al alcalde electo alegando, según un dirigente arcal del P.P. que hubo una mayoría que en las pasa- elecciones votó por la opción de «Derechas», se olvi- se señor que la mayoría de la que habla no quiso al en el poder, y es que no se resignan, son como críos.

señor Alcalde, Eduardo, quiero que sepa que aun- desde esta sección de Rojerías le he criticado algunas ;, le prefiero a él como ecologista que a los «otros» ) expoliadores de zonas verdes y terrenos comuna-

les quiero creer que otro gallo nos cantará si hubiésemos tenido un alcalde ecologista hace muchos años, a pesar de algunos concejales de corte saccista.

\*\*\*

Puertos deportivos y campos de Golf vuelven a la pa- lestra, sería una pena que las fuerzas de Derechas fueran a unirse contra los ecologistas y el socialista para benefi- ciarse ellas y beneficiar a los promotores.

Rojo



# SERVEIS INSULARS, S.L.

*Estamos a su servicio.*

Tel. 50 57 58 - 50 07 71  
Obispo Llompart, 40  
INCA



# Plantilla jugadores Badia Cala Millor, temporada 1992-1993

## Relaciones jugadores Equipo Juvenil



### Defensas:

Juan Domingo Lado Sánchez  
Juan Manuel Marí Calvo  
Mateo Julián Andreu Nieves  
Ramón Mendoza Sánchez  
Zacarías Sanz Cruceras  
Alfonso Moncada Olivas

### Medios:

Obdulio Ramírez Romero  
Bmé. Magín Durán Alcina  
Miguel Angel Herreros Rosado  
Vicente Corral Gualda  
Sebastián Massanet Lull  
Jaime Christ. Richter Servera  
Manuel Cervantes Rodríguez  
Sebastián Coto Sard  
Juan Brunet Llull

Antonio Vives

### Delanteros:

Antonio Riera Llinás  
Jaime Estrany Vives  
J. Antonio Jiménez  
J. José Sánchez Muñoz  
José Ruiz Castellote  
Salvador Cervantes Rodríguez  
José Miguel Servera Leno  
Domingo Martínez Ortega

### Porteros:

Juan Riera León  
Juan Pedro Martínez

### Entrenador:

Magín Durán Nadal

### Delegado:

Vicente Corral Tomás

## Relación jugadores Categoría Cadetes

### Defensas:

Gabriel Domenge Salas  
J. José Umbert González  
Jerónimo Estany Díaz  
Jaime Galmés Aguiló

Miguel A. Martínez Ruiz

### Defensa:

Francisco Alós Servera

### Portero:



### Centrocampistas:

Manuel Fernández G.  
Miguel A. Guerrero P.  
Carlos Estrany Vives  
Jaime Reynés Sansó

Jaime Mayol King

### Entrenador:

Santiago Fernández

### Ayudante:

Miguel Estrany

### Delegados:

Juan Reynés  
Francisco Domenge

### Delanteros:

José Alfonso Vega Cobo  
Joaquín Martínez S.  
Angel Conesa Jiménez  
Antonio Vadell Ortiz

## Relación jugadores Plantilla Infantil



Alán Lado  
Julián Adrover  
Juan Alcover  
Antonio Alfós  
Roberto Martínez  
Fernando González  
Daniel Delgado  
Miguel Servera  
Juan García  
Matías Durán  
David Sastre

Miguel Angel Ramírez  
Alberto Salcedo  
José Martínez  
Carlos Vico

### Entrenadores:

Juan Nebot  
Sebastián Nebot

### Delegado:

Andrés Alcover

## Relación jugadores Equipo Alevín (1981)



Javier Varón  
David Infante  
Antonio Ripoll  
Victor Triguero  
Miguel Angel Estrany  
Antonio Pozo  
Miguel Bauzá  
Andrés Servera  
Juan Francisco Gil  
Juan Melis  
Modesto Mañas  
Oscar Ruiz  
José Antonio Macià

Paco Sánchez  
Gregorio Santiago  
José Manuel Enrique

**Entrenadores:**  
Sebastián Nebot  
Juan Nebot

**Delegados:**  
Rafael Servera  
Manuel Triguero  
Pedro Bauzá

## Relación jugadores Equipo Alevín (1982)

Diego  
Roberto Fernández  
Santiago Sevillano  
Juan Adrover  
Alejandro Jaime Cons-  
anz  
Oscar Morales Muñoz  
Antonio Galletero

Daniel Rodríguez  
Rafael Diaz  
José Antonio Calderón  
Juan Carlos Sierra  
Kiko

**Entrenador:**  
Juan Rodríguez León

## Relación jugadores «Fútbol 7» (Benjamines)



David Sánchez Macias  
Fco. Jesús Ruiz Pérez  
Javier Morales Carrió  
Sebastián Bauzá Servera  
Juan José Servera Brunet  
C. Daniel Andrés Elmor  
Daniel López Morales  
James Jaume Dally  
Gabriel Nebot Morey  
M. Angel Corral Gualda  
Ramón Escoto Vives  
Juan Riera Nebot

Sergio Infante Garrido  
Juan Moll Servera  
Luis García Bauzá  
Sergio García Otero  
Pedro Nebot Sánchez  
Jerónimo Andreu Pirri  
Miguel Cortés Alán  
Ivan González Martín

**Entrenadores:**  
Juan Brunet Llull  
Nicolás Romà



**Hnos.**  
**PALLICER PONS S.A.**  
**MATERIALES PARA LA CONSTRUCCION**

Juana Roca, 43 - SON SERVERA ( Mallorca )  
Tels. Almacén: 56 70 82 - 56 74 78 - FAX N.º: 56 74 58



# El Badia al día

Por fin comenzó la liga 92-93 en la que los más madrugadores en comenzar fueron los juveniles de Magin y los cadetes de Santiago Fernández, dos entrenadores de calidad y que para este fin de mes comenzarán los demás equipos de la cantera como son los infantiles, alevines, benjamines y la novedad de esta temporada el fútbol 7 o para los más pequeñines, la 3ª división con sus dos partidos disputados contra el At. Baleares y en casa contra el recientemente ascendido At. Ferrerías de Menorca, ha sacado tres de los cuatro puntos jugados, muestra de que este Badia de 3ª nos va a dejar muy buen sabor de boca para disfrutar de ver buen fútbol, sin duda el comienzo no ha podido ser más brillante, totalmente diferente a la interior temporada que por otro lado ya está olvidada y en esta se va a demostrar que el Badia será el equipo puntero de su categoría, con el bloque que ya disponía y con las nuevas incorporaciones se conseguirán muy buenos resultados dentro y fuera de casa, las principales no-



vedades de este Badia 92-93 son las del portero Miki (Manacor), Carrió (Cardessar), Gabi (Mallorca At.), Brunet (Escolar), Colau y Rosselló (juvenil), recordar la baja del anterior portero del Porto Cristo, Jaime Servera que no llegó a un acuerdo económico con el club. De lo que no hay duda es como se ha puesto la 3ª división con los cuatro equipos de la comarca y de gran rivalidad como son el Badia, el Porto Cristo, el Cardessar y el Manacor, mejor imposible.

Y para terminar no nos podemos olvidar de la afición y del gran trabajo que está realizando la nueva

directiva bermellona que están devolviendo la ilusión perdida al aficionado que en un considerable número se dió cita en el primer envite liguero jugado

en el municipal de Cala Millor.

Suerte y a recuperar el tiempo perdido.

F. González

## HERRERIA MARTINEZ

**Forja y artesanía  
SOMOS ESPECIALISTAS**

C/ San Antonio

Tel. 56 75 16

**SON SERVERA**

Ana M.ª Cruz Fernández

José Macizo Cañadas

Agente de Seguros

**Mare Nostrum**



SEGUROS Y REASEGUROS

C/ Na Llambies, 3 - Tel. 58 62 24  
07560 - CALA MILLOR

# Suben y Bajan

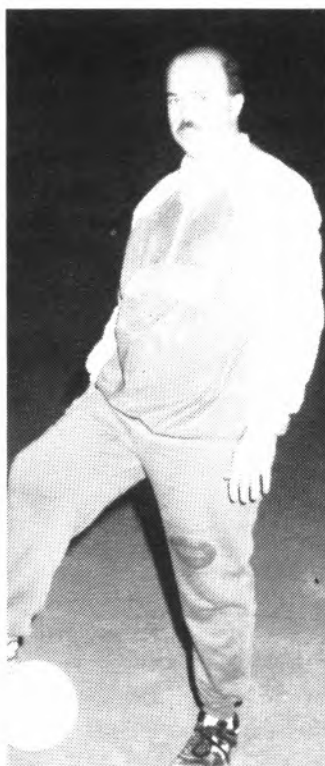
## SUBEN

La coordinación del fútbol base que también está llevando las riendas del Badia y su cantera, (para muestra un botón), los coordinadores pusieron un anuncio buscando chicos que quisieran jugar al fútbol y la respuesta no pudo ser más brillante, ya que fué una gran cantidad de chicos que acudieron a la cita y recuperaron, tanto ellos como sus padres la ilusión por el fútbol que en los últimos años estaba de capa caída, nuevos chicos y nuevos aficionados, (dos pájaros de un tiro), esto nos demuestra que con un poco de ganas de hacer el trabajo en el que se han comprometido a realizar,

pueden conseguir lo que se proponga, enhorabuena al coordinador y a todos los entrenadores de la cantera porque ellos harán que el deporte rey en Cala Millor no muera nunca.

## BAJAN

La primera vez que le tengo que dar suspenso a una profesora, ojo (no por su profesión) sino por haber sido la nueva concejala de cultura (que en eso un notable) y deportes, que en este apartado un cero ya que pienso que no es que se esté equivocando del sistema a aplicar en su



política deportiva, sino que ni sabe ni entiende de deporte y lo que ello puede significar para los cientos de niños y niñas que desean realizar alguna actividad deportiva. ¿Una prueba? ¿Como se ha dedicado una partida de 8 millones para el polideportivo y se han sacado dos millones ochocientos mil pts. para comprar una grúa municipal? y ¿Como se le ha antojado inaugurar dicho monumento en navidad? seguramente siente algo especial por las fechas navideñas y por otro lado, lo que había construido el anterior edil Toni Cánovas ella lo ha tirado a la basura e imponiendo su ley. Sin- ceramente lamentable.

## INFORMATICA XOPET

- \* Material en continuo
- \* Trabajos de imprenta
- \* Consumibles informáticos
- \* Ordenadores
- \* Material de oficina
- \* Mobiliario de oficina
- \* Seguridad de equipos



C/ MOLINS, 7

CALA MILLOR

TEL: 814174, 585989

FAX: 585723

**SUPERMERCADO**

**ALD**

GRUPO  
**IEA**

# SON SERVERA

C/. Prebistero Pentinat, 3 - Tel. 56 71 76

**ALIMENTOS CONGELADOS, CARNES FRESCAS  
Y FRUTERIA**



GABRIEL BLANQUER BARCELO  
Agente de Seguros Colegiado n.º 22.775

Av. J. Servera C3mps, 46  
Tels. 58 58 80 - 60

07560 CALA MILLOR  
SON SERVERA (Mallorca)

## SEGUROS

*Operamos con cualquier compañía, de modo que las cuotas y las coberturas ofertadas sean siempre las más convenientes para nuestros clientes.*

**DE FORMA HABITUAL, SE CONTRARAN LAS POLIZAS CON:**

- \* **MUTUA GENERAL DE SEGUROS** (todos los ramos)
- \* **MULTI NACIONAL ASEGURADORA** (todos los ramos)
- \* **A.G.F.** (todos los ramos)
- \* **LA PREVISION MALLORQUINA** (Enfermedad y Acctes. Profes.)
- \* **SANITAS** (Asistencia Sanitaria y Hospitalaria)
- \* **ALIANZA** (Asistencia Sanitaria y Hospitalaria)
- \* **SEGURO DE «REEMBOLSO DE GASTOS HOSPITALARIOS Y EXTRA-HOSPITALARIOS»**

**RAMOS:** Vehículos, Multirriesgos (Hogar, Industria y/o Comercio), Comunidades, Responsabilidad Civil General, Asistencia Sanitaria, Vida y Combinados, Accidentes Individuales y Colectivos (Colegios), Planes de Jubilación y Planes de Pensiones, etc.

NUEVO ROVER SERIE 100

# TODO EL PODER DE LOS GRANDES ROVER.

**Admíralo.** Es el nuevo ROVER Serie 100. Un pequeño con todo el poder de los grandes ROVER. Porque cuenta con la más avanzada tecnología en su nuevo motor Serie K —16 V en el GTi— construido en aleación ligera, que le proporciona hasta 95 CV de potencia. Para darte todo lo que le pidas.

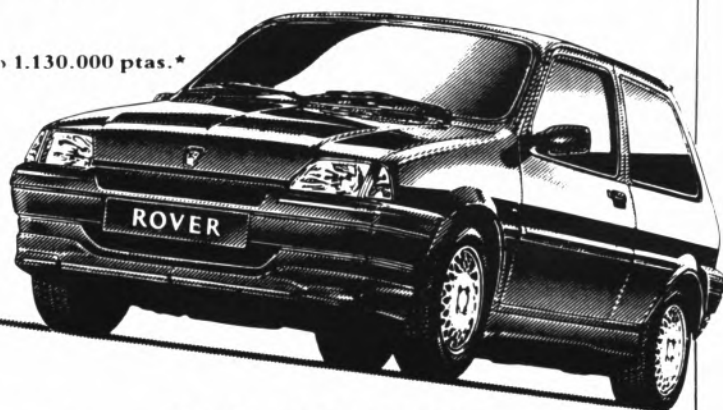
**Y** lleva un equipamiento tan exclusivo como tú.

**Atrévete con él.** Es un ROVER 100 x 100. Desde sólo 1.130.000 ptas.\*



NUEVO ROVER SERIE 100

ROVER 100 x 100



**ROVER**  
**GERMANS ALCOVER, S.A.**

C/. Capità Cortes, 69  
Tels. 55 24 38 - 55 04 94  
07500 MANACOR



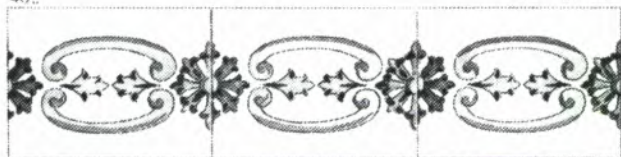
\* Precio final recomendado, IVA y transporte incluidos.





402

15 x 20 cm



407



105

10 x 20 cm



104



**JERONIMO VIVES E HIJOS S.A.**  
MATERIALES DE CONSTRUCCION

Oficinas, Almacén,  
Exposición y Ventas  
Plaza General Goded, 2  
Tels. 56 71 95 - 56 81 43 - Fax 56 80 62  
07550 Son Servera - Mallorca

Exposición y Venta  
Avda. Juan Servera Camps, 33  
Tel. 58 63 69  
07560 Cala Millor - Mallorca

402



0346

CARLES COSTA SALOM  
PRINCESA, 24  
07240 SANT JOAN  
BALEARIS

404



407



633



501

10 x 20 cm



402

